

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້

- - 0064 - -
ເລກທີ...../ກປ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 JAN 2012..

ຂໍ້ຕົກລົງ

ຂອງລັດຖະມົນຕີ

ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະປະກາດໃຊ້ມາດຕະຖານ

ແລະຂັ້ນຕອນປະຕິບັດການຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະການສັດຕະວະແພດ ເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2008;
- ອີງຕາມດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 148/ນຍ, ລົງວັນທີ 10 ພຶດສະພາ 2007 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້;
- ອີງຕາມໃບສະເໜີຂອງກົມລ້ຽງສັດ ແລະການປະມົງ ເລກທີ 2107/ກລປ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1. ຮັບຮອງ ແລະປະກາດໃຊ້ມາດຕະຖານ ແລະຂັ້ນຕອນປະຕິບັດ ການຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ.
- ມາດຕາ 2. ມອບໃຫ້ກົມລ້ຽງສັດ ແລະການປະມົງ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບພະແນກກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ປະຈຳເມືອງ ແລະພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະຖານ ແລະຂັ້ນຕອນປະຕິບັດການຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ.
- ມາດຕາ 3. ຫ້ອງການກະຊວງ, ບັນດາກົມ, ກອງ ແລະສະຖາບັນອ້ອມຂ້າງກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ແລະຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະຖານການຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.
- ມາດຕາ 4. ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນນຳໃຊ້ໄດ້ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້

ດຣ. ດີ ພິມມະສັກ

ບົດນຳ

ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ແມ່ນພະຍາດຕິດຕໍ່ຮ້າຍແຮງຊະນິດໜຶ່ງ ທີ່ເກີດຈາກເຊື້ອຈຸລະໂລກ ບໍ່ສາມາດປິ່ນປົວໄດ້ ແລະ ຍັງສາມາດຕິດຕໍ່ຈາກສັດສູ່ຄົນ. ນັບແຕ່ເກີດມີການລະບາດຄັ້ງທຳອິດ ເລີ່ມແຕ່ ຕົ້ນປີ 2004 ເປັນຕົ້ນມາ ຈົນເຖິງປັດຈຸບັນນີ້ ພະຍາດດັ່ງກ່າວ ຍັງສືບຕໍ່ຂົ່ມຂູ່ ການລ້ຽງສັດປີກ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ ກໍຄືໃນໂລກ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ພະຍາດ ເກີດລະບາດຂຶ້ນ ໃນ ສ ປ ປ ລາວ ມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງມີມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນພະຍາດຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ໃນນີ້ ມາດຕະການໃນການຄວບຄຸມການແພ່ລະບາດຂອງເຊື້ອພະຍາດທີ່ດີ ແມ່ນການຂ້າທຳລາຍ ສັດປີກທັງໝົດທີ່ສົງໃສວ່າ ມີການຕິດເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ເພື່ອຕັດວົງຈອນຂອງເຊື້ອພະຍາດ ພ້ອມ ທັງ ຕ້ອງໄດ້ມີການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ບໍລິເວນທີ່ສົງໃສວ່າມີເຊື້ອພະຍາດ, ມາດຕະການໃນການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການຄວບຄຸມ ພະຍາດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງ ມີມາດຕະຖານການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ເອີ້ນວ່າ Standard Operation Procedure (SOP). ຊຶ່ງມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງການປະຕິບັດມາດຕະການຄວບຄຸມພະຍາດໄຂ້ຫວັດ ສັດປີກດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການທາງດ້ານວິຊາການຂອງອົງການພະຍຸສັດສາກົນ (OIE), ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ບັນດາລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງຈາກປະສົບການ ຕົວຈິງ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜ່ານມາ.

ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນ ຕອນການປະຕິບັດການຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໄດ້ກວມ ເອົາທັງຫມົດ 5 ມາດ ຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນເຂດຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ;
2. ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການສອບສວນ ຫາການລະບາດຂອງພະຍາດ ໃນການລ້ຽງ ສັດປີກ ແບບເປັນຟາມ;
3. ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການສອບສວນ ຫາການລະບາດຂອງພະຍາດ ໃນການລ້ຽງ ສັດປີກ ແບບຄອບຄົວ;
4. ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການຂ້າທຳລາຍສັດປີກ;
5. ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການເກັບຕົວຢ່າງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ການຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກສະບັບນີ້ຂຶ້ນມາ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນປຶ້ມຄູ່ມື ທາງດ້ານວິຊາການໃນການ ຄວບຄຸມພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ ໃຫ້ແກ່ນັກວິຊາການຂອງຂະແໜງການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເພື່ອມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນ ໃນການການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ດັ່ງກ່າວຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ສາລະບານ

ຫົວຂໍ້	ໜ້າ
ຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການອະນຸມັດນຳໃຊ້.....	4
ບົດນຳ.....	5
 ພາກທີ I: ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນເຂດຄວບຄຸມພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ.....	6
1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.....	6
2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້	6
3. ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ.	6
4. ກຸ່ມ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.....	7
5. ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ.....	7
6. ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ.....	7
7. ບຸກຄະລະກອນ.....	8
8. ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ.....	8
9. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ.....	12
10. ເອກະສານອ້າງອີງ.....	12
11. ເອກະສານຄັດຕິດ	
 ພາກທີ II: ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການສອບສວນຫາສາເຫດ ການລະບາດ ຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໃນການລັສັດປີກແບບຄອບຄົວ.....	13
1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.....	13
2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້.....	13
3. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.....	13
4. ບຸກຄົນ ຮັບຜິດຊອບ.....	13
5. ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ.....	13
6. ບຸກຄະລະກອນ.....	14
7. ບາດກ້າວ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ.....	15
8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ.....	17
9. ເອກະສານອ້າງອີງ.....	17
10. ເອກະສານຄັດຕິດ	

**ພາກທີ III: ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການສອບສວນຫາສາເຫດ ການລະບາດ
ຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບເປັນຟາມ.....**

18

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.....	18
2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້.....	18
3. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.....	18
4. ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ.....	18
5. ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ.....	18
6. ບຸກຄະລະກອນ.....	19
7. ບາດກ້າວ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ.....	20
8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ.....	21
9. ເອກະສານອ້າງອີງ.....	22
10. ເອກະສານຄັດຕິດ	

**ພາກທີ IV: ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ໃນການເກັບຕົວຢ່າງເລືອດໄສ, ສະວັບກິນ
ແລະສະວັບຫລອດລົມຈາກສັດປີກ.....**

23

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.....	23
2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້.....	23
3. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.....	23
4. ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ.....	23
5. ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ.....	23
6. ທີ່ມງານ.....	24
7. ທີ່ມງານເຝົ້າລະວັງ.....	24
8. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທີ່ມງານເຝົ້າລະວັງ.....	24
9. ບາດກ້າວ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເກັບຕົວຢ່າງ.....	25
10. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ.	26
11. ເອກະສານອ້າງອີງ.....	27
12. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ	
13. ຮູບພາບ.....	27

ພາກທີ V: ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ໃນການຂ້າສັດປີກ.....

29

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.....	29
2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້.	29
3. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.....	29

4. ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ.....	29
5. ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ.....	29
6. ທີມງານຂ້າ ແລະ ກຳຈັດ ຊາກສັດປີກ.....	30
7. ຂັ້ນຕອນການຂ້າສັດປີກ.....	30
8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ.....	32
9. ເອກະສານອ້າງອີງ.....	33
10. ເອກະສານຄັດຕິດ	
11. ຮູບພາບ.....	33

ພາກທີ I

ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນ

ການປະຕິບັດໃນເຂດຄວບຄຸມພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.

ເພື່ອກຳນົດມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດລະອຽດ ໃນເຂດຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໃຫ້ແກ່ທີມງານຕອບໂຕ້ໄວ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້.

ການປະຕິບັດໃນການຄວບຄຸມພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກສະບັບນີ້ສ້າງຂຶ້ນ ນຳໃຊ້ສຳລັບກຳນົດມາດຕະການ, ຂັ້ນຕອນໃນການກຽມ, ກວດກາ, ປະກາດ, ຄວບຄຸມ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ໃນການຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດ ເພື່ອໃຫ້ພະຍາດສະຫງົບລົງໂດຍໄວ.

3. ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ.

- 1) ຄອບຄົວ ຫລື ຟາມລ້ຽງສັດປີກທີ່ສົ່ງໄສຕິດເຊື້ອພະຍາດ: ໝາຍເຖິງ ຄອບຄົວ ຫຼື ຟາມ ທີ່ມີການລາຍງານວ່າ ມີສັດປີກຕາຍ ຜິດປົກກະຕິ ຫລື ສະແດງອາການເຈັບປ່ວຍ ແລະ ສົງໄສວ່າ ເປັນພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ;
- 2) ບໍລິເວນທີ່ຕິດເຊື້ອ: ໝາຍເຖິງ ບໍລິເວນ ຫລື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນວ່າ ມີການປົນເປື້ອນ ດ້ວຍເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ;
- 3) ເຂດຄວບຄຸມຊົ່ວຄາວ: ໝາຍເຖິງ ເຂດອ້ອມແອ້ມບໍລິເວນ ທີ່ສົງໄສວ່າ ມີການປົນເປື້ອນດ້ວຍເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມຊົ່ວຄາວ ເພື່ອລໍ່າການຢັ້ງຢືນຈາກທ້ອງຜິວໄຈ;
- 4) ເຂດແດງ ຫລື ເຂດຂ້າທຳລາຍ: ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມບໍລິເວນ ທີ່ມີການປົນເປື້ອນດ້ວຍເຊື້ອພະຍາດ ໃນລັດສະໝີ 0.5 ກິໂລແມັດ ອ້ອມຈຸດທີ່ມີການຢັ້ງຢືນການເກີດ ນັກບຸຸດພິເສດ ແລະ ທີ່ຕັ້ງທາງດ້ານພູມສາດ;
- 5) ເຂດສີນ້ຳໝາກກຸ້ງ : ໝາຍເຖິງ ເຂດຄວບຄຸມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ໃນລັດສະໝີ 1 ກິໂລແມັດ ອ້ອມຈຸດທີ່ມີການຕິດເຊື້ອພະຍາດ ;
- 6) ເຂດເຫລືອງ: ໝາຍເຖິງ ເຂດເຝົ້າລະວັງປົກກະຕິ ໃນລັດສະໝີ 5 ກລມ ອ້ອມຈຸດທີ່ມີການຕິດເຊື້ອພະຍາດ ;
- 7) ເຂດກັນຊົນ: ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ຢູ່ອ້ອມເຂດ ທີ່ມີການສຳຫລວດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ອ້ອມເຂດທີ່ມີການລະບາດ ແລະ ມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການໃນການຄວບຄຸມ ການເຂົ້າ-ອອກ ໃນເຂດນີ້;

- 8) ເຄື່ອງກຳນົດທີ່ຕັ້ງ (GPS Global Positioning System): ໝາຍເຖິງ ລະບົບກຳນົດຕຳແໜ່ງທາງດ້ານພູມສາດຂອງໂລກ (ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນຕິດໂຕ ທີ່ໃຊ້ສຳລັບກຳນົດທີ່ຕັ້ງ).
- 9) ເອັດຊ໌.ພີ.ເອ.ໄອ (HPAI): ໝາຍເຖິງ ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ ຊຶ່ງຫຍໍ້ມາຈາກ Highly Pathogenic Avian Influenza;
- 10) ເອັດຊ໌.ພີ.ເອັນ.ເອ.ໄອ (HPNAI): ໝາຍເຖິງ ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ຊຶ່ງຫຍໍ້ມາຈາກ Highly Pathogenic Notifiable Avian Influenza.

4. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.

ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແມ່ນທີມງານຕອບໂຕ້ໄວ ພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກທັງຫມົດ ເພື່ອປະຕິບັດມາດຕະການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດການຄວບຄຸມພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກສະບັບນີ້ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຫົວໜ້າ ທີມງານຂັ້ນ ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດລະບາດສັດ.

5. ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ.

ຫົວໜ້າທີມງານຕອບໂຕ້ໄວຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ກໍຄືຫົວໜ້າທີມງານຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ່ທ່ານເຈົ້າເມືອງ, ເທດສະບານເມືອງ ແລະ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ກ່ຽວກັບການປະກາດເຂດຄວບຄຸມການລະບາດ.

6. ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ.

ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມ ການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ປະກອບດ້ວຍ:

- 1) ເຄື່ອງບອກທີ່ຕັ້ງ 1 ອັນ ຕໍ່ເມືອງ;
- 2) ແຜນທີ່ ຂອງເມືອງ(ຢ່າງຫນ້ອຍ ຕ້ອງກວມເອົາ 20 ກິໂລແມັດ ຂອງຂອບເຂດການເກີດລະບາດ) 2 ອັນ ຕໍ່ດ່ານ;
- 3) ບ້າຍເພື່ອຕັ້ງໄວ້ຈຸດດ່ານ ທາງເຂົ້າ-ອອກ ເຂດແດງ ແລະ ເຂດເຫຼືອງ ເພື່ອເຕືອນ ໃຫ້ຜູ້ສັນຈອນຕາມທ້ອງຖະມົນ ຮູ້ວ່າເຂດດັ່ງກ່າວ ເປັນເຂດຄວບຄຸມ;
- 4) ຈັກພິນຢາຂ້າເຊື້ອ (ຊະນິດໄຟຟ້າ / ໃຊ້ນໍ້າມັນ) ຈຳນວນ 2 ອັນ ຕໍ່ຈຸດ;
- 5) ນໍ້າຢາຂ້າເຊື້ອ ຈຳນວນ 2 ອັນ ຕໍ່ຈຸດ;
- 6) ຖົງນຳ 200 ລິດ ຈຳນວນ 1 ອັນ;
- 7) ເຊືອກ, 10 ແມັດ ຈຳນວນ 1 ເສັ້ນ;
- 8) ລົດຂົນສົ່ງເຄື່ອງ (ລົດກະບະ) ເພື່ອຕັ້ງຈຸດດ່ານ ແລະ ຕິດຕາມ ການເຮັດວຽກ ຂອງຈຸດດ່ານ ຈຳນວນ 1 ຄັນ;
- 9) ເຕັ້ນ / ຕູບ ຈຳນວນ 1 ຊຸດ ຕໍ່ຈຸດດ່ານ;
- 10) ອາຫານ ແລະ ນໍ້າ (Food and Drinks) ສຳລັບທີມງານ ຈຳນວນ 1 ຊຸດ ຕໍ່ຄົນ;
- 11) ໄຟສາຍ, ຖົງນອນ ຈຳນວນ 1 ອັນ ຕໍ່ຈຸດດ່ານ;

- 12) ສິ່ງພິມພິມຕ່າງໆ ສຳລັບຈຸດດ່ານ;
- 13) ສິ່ງພິມຕ່າງໆ ສຳລັບວຽກງານໂຄສະນາ ຢູ່ໃນເຂດເຫລືອງ;
- 14) ຈັກໄຟຟ້າ ຈຳນວນ 1 ອັນ;
- 15) ກ້ອງຖ່າຍຮູບ ຈຳນວນ 1 ອັນ;
- 16) ຜ້າອັດປາກ-ດັງ N95;
- 17) ແວ່ນຕາ;
- 18) ຊິງຊັງ;

7. ບຸກຄະລະກອນ.

- 1) ຫົວໜ້າທີມງານຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ຕ້ອງມີຄວາມສາມາດ ແນະນຳ, ນຳພາ ແລະ ຕິດຕາມ ການເຮັດວຽກ ຂອງພະນັກງານຈຸດດ່ານ ແລະ ຄວນເປັນສະມາຊິກ ຂອງຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ;
- 2) ພະນັກງານປະຈຳດ່ານ ຕ້ອງມີ 6 ຫາ 8 ຄົນ ຜັດປ່ຽນກັນ ປະກອບດ້ວຍ: ພະນັກລ້ຽງສັດເມືອງ 1 ຄົນ, ຕຳຫລວດ 1 ຄົນ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບປະຈຳບ້ານ 1 ຄົນ;
- 3) ພະນັກງານຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ຢູ່ຕະຫລາດ 1 ຄົນ ຕໍ່ຕະຫລາດ (ຫລື ພະນັກງານບໍລິຫານຕະຫລາດ);
- 4) ຄົນຂັບລົດ ແລະ ລົດ ເພື່ອຕິດຕາມ ຈຳນວນ 1 ຄັນ.

8. ຂັ້ນຕອນ ຂອງການປະຕິບັດ.

8.1 ການປະຕິບັດໃນເວລາສົງໄສ ມີການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ:

ໃນເວລາໃດທີ່ສົງໄສວ່າ ມີການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ (HPAI) ໝາຍເຖິງ ອັດຕາການຕາຍຂອງສັດປີກສູງ ແລະ ຜົນກວດແບບດ່ວນວ່າ ມີຜົນບວກຊະນິດ A ຈະຕ້ອງໄດ້ ກຳນົດເຂດຄວບຄຸມ ຊົ່ວຄາວຂຶ້ນ ອ້ອມຮອບບໍລິເວນທີ່ສົງໄສວ່າ ມີເຊື້ອພະຍາດ, ມາດຕະການ ທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ໃນເຂດນີ້ມີ:

- 1) ຫ້າມເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ຕະຫລອດເຖິງພາຫະນະທີ່ໃຊ້ ໃນການຂົນສົ່ງສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ອອກຈາກເຂດດັ່ງກ່າວ;
- 2) ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ພາຫະນະ ທີ່ຂົນສົ່ງສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ;
- 3) ສືບຕໍ່ກວດກາ ຫລື ອາດຈະບິດຕະຫລາດສັດປີກເປັນ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບສະພາບ ຂອງທີ່ຕັ້ງ ແລະ ດ້ານລະບາດວິທະຍາຂອງພະຍາດ;
- 4) ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳຕ່າງໆ ແກ່ປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຊຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ ໂດຍສະເພາະ ປະຊາຊົນ ທີ່ອາໄສ ຢູ່ໃນເຂດລະບາດ ແລະ ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ເອົາໃຈໃສ່ລະມັດລະວັງ ຄວາມປອດໄພຂອງຕົນເອງ ແລະ ສະມາຊິກພາຍໃນຄອບຄົວ ແລະ ຊ່ວຍຕິດຕາມ ອາການຂອງສັດປີກ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ພະນັກງານສັດຕະວະແພດຊາບ;

- 5) ຕ້ອງໄດ້ມີການຕິດຕາມ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງ ບໍ່ໃຫ້ມີການຜ່າຜົນ ມາດຕະການ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຢູ່ຂ້າງເທິງນີ້ ອັນຈະເປັນການເຮັດໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດ ຂະຫຍາຍຕົວອອກສູ່ວົງກວ້າງ, ຍົກຕົວຢ່າງ: ການນຳສັດປີກໄປຊຸກເຊື່ອງ, ການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປີກ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ຍ້ອນເຫດຜົນຄ່າຊົດເຊີຍທີ່ຕ່ຳກວ່າ;
- 6) ເມື່ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຫ້ອງວິໄຈ ບໍລິເວນທີ່ສົງໄສວ່າມີການຕິດເຊື້ອ (ຄອບຄົວ ຫລື ຟາມລ້ຽງສັດປີກ) ຈະຖືກປະກາດເປັນບໍລິເວນ ທີ່ມີການຕິດເຊື້ອ;

8.2. ການປະຕິບັດໃນເວລາມີການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ:

ເມື່ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ຈາກຫ້ອງວິໄຈ ແລະ ປະກາດເປັນເຂດພະຍາດລະບາດ ຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ ໃຫ້ກຳນົດເຂດ ທີ່ມີການຕິດເຊື້ອ ອ້ອມບໍລິເວນ ອາດປະກອບດ້ວຍ ຈຸດດຽວ ຫລື ຫລາຍຈຸດ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1) ເຂດຂ້າທຳລາຍ (ເຂດແດງ)

- ມີລັດສະໝີອ້ອມຈຸດ ທີ່ມີການຕິດເຊື້ອ 0.5 ກິໂລແມັດ, ເສັ້ນເຂດແດນອ້ອມບໍລິເວນດັ່ງກ່າວນີ້ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນວົງມົນ (ເສັ້ນເຂດແດນຕົວຈິງນັ້ນ ຈະຕ້ອງ ແມ່ນຫົວໜ້າທີ່ມສຳຫລວດ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ພາຍຫລັງທີ່ ໄດ້ທຳການສອບສວນດ້ານລະບາດວິທະຍາແລ້ວ) ແລະ ເຂດແດງນີ້ ອາດຈະມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ ຫລື ນ້ອຍກວ່າ ລັດສະໝີ ທີ່ກຳນົດໄວ້ເລັກນ້ອຍ ໂດຍຂຶ້ນກັບການຕັດສິນໃຈ ຂອງຫົວໜ້າທີ່ມສຳຫລວດ.
- ເຂດແດງ ຢ່າງໜ້ອຍ ຈະຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ: ບ້ານ ທີ່ມີການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕັ້ງຢູ່, ແຕ່ບໍ່ຄວນລວມເອົາບ້ານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ຫ່າງອອກໄປ ຈາກບໍລິເວນ ທີ່ມີການຕິດເຊື້ອພະຍາດ 300 ແມັດ ຂຶ້ນໄປ;

2) ເຂດເຝົ້າລະວັງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ (ເຂດສີນ້ຳໝາກກຸ້ງ)

- ການກຳນົດເຂດເຝົ້າລະວັງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ຕ້ອງມີຂອບເຂດລັດສະໝີ 1 ກິໂລແມັດ ອ້ອມຈຸດທີ່ມີການຕິດເຊື້ອ;

3) ເຂດເຝົ້າລະວັງ (ເຂດເຫຼືອງ)

- ການກຳນົດເຂດເຝົ້າລະວັງ ຕ້ອງມີຂອບເຂດລັດສະໝີ 5 ກິໂລແມັດ ອ້ອມຈຸດທີ່ມີການຕິດເຊື້ອ;

4) ເຂດຂຽວ

- ເຂດຂຽວ ແມ່ນເຂດ ທີ່ບໍ່ມີການລະບາດຂອງພະຍາດ.

8.3. ມາດຕະການປະຕິບັດໃນເຂດຄວບຄຸມພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຢູ່ແຕ່ລະເຂດ ແລະ ບໍລິເວນທີ່ມີການ ຕິດເຊື້ອ:

ການສືບສວນໃນກໍລະນີສົງໄສ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານ ລວມເອົາ: ການເກັບຕົວຢ່າງ (ເບິ່ງມາດຕະຖານການປະຕິບັດ ໃນການກວດຫາເຊື້ອພະຍາດການລ້ຽງສັດປີກແບບຄອບຄົວ ຫຼື ມາດຕະຖານການປະຕິບັດ ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບເປັນຟາມ, ແບບຟອມ ການສືບສວນຫາເຊື້ອພະຍາດ

ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບຄອບຄົວ (ເອກະສານຄັດຕິດ 1) ແລະ ແບບຟອມການສືບສວນຫາ ເຊື້ອພະຍາດ ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບຟາມ (ເອກະສານຄັດຕິດ 2), ໃນນັ້ນ ແມ່ນລວມທັງ ການຕິດຕາມຄົ້ນຫາ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ພະຍາດອາດແຜ່ກະຈາຍ, ລົງຕິດຕາມຢັງມຢາມ ສະຖານທີ່ຄົ້ນຫາເຊື້ອພະຍາດ, ນຳໃຊ້ ເຄື່ອງຈັບຈຸດທີ່ຕັ້ງ ທາງດ້ານພູມສາດ (GPS) ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ທີ່ພົວພັນກັບເຂດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕະການປະຕິບັດໃນເຂດຂ້າທຳລາຍ (ເຂດແດງ)

- ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ເຂົ້າ- ອອກເຂດແດງ ຢ່າງເດັດຂາດ.
- ຕ້ອງຂ້າ ແລະ ທຳລາຍສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກທັງໝົດໂດຍໄວ (ເບິ່ງມາດຕະຖານການປະ ຕິບັດ ໃນການຂ້າສັດປີກ).
- ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ (ເບິ່ງມາດຕະຖານການປະຕິບັດ ໃນການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ);
- ປິດຕະລາດຄ້າຂາຍສັດປີກທັງໝົດ ຈົນກວ່າຈະມີການປະກາດຍົກເລີກເຂດພະຍາດລະບາດ;

ມາດຕະການປະຕິບັດໃນເຂດເຝົ້າລະວັງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ (ສີນ້ຳໝາກກຸງ)

- ແນະນຳການລ້ຽງສັດປີກດ້ວຍລະບົບການປ້ອງກັນທາງດ້ານຊີວະພາບທີ່ດີ;
- ລົງກວດກາ ຕິດຕາມ ສຸຂະພາບສັດປີກ ໃນແຕ່ລະວັນ;
- ລົງເກັບຕົວຢ່າງ;
- ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກເຂົ້າ- ອອກ ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ຢ່າງເດັດຂາດ;

ມາດຕະການປະຕິບັດໃນເຂດເຝົ້າລະວັງ (ເຂດເຫຼືອງ)

- ທີມງານສືບສວນ ລົງຢັງມຢາມທຸກບ້ານ ແລະ ທຸກຟາມ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງເທື່ອ ແລະ ການສອບສວນຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຄົບ ລວມທັງການເກັບຕົວຢ່າງ ຢ່າງໜ້ອຍ 60 ຕົວຢ່າງຕໍ່ບ້ານ (ເບິ່ງມາດຕະຖານ ການປະ ຕິບັດໃນການສອບສວນຫາເຊື້ອພະຍາດ ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບຄອບ ຄົວ ແລະ ລ້ຽງແບບອຸດສາ ຫະກຳ);
- ທີມງານໂຄສະນາ ຕ້ອງລົງໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນໝົດທຸກບ້ານ ແລະ ທຸກຟາມ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວິທີປ້ອງກັນຕົນເອງ, ບໍ່ໃຫ້ຂ້າຄົວສັດປີກ ແລະ ແນະນຳເຂົ້າເຈົ້າ ກ່ຽວກັບບຸກຄົນ ທີ່ຕ້ອງລາຍ ງານກໍລະນີສົງໄສ ຫາບ້ານ, ສັດຕະວະແພດບ້ານ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ);
- ທີມງານສອບສວນ ລົງຢັງມຢາມ ຟາມລ້ຽງສັດປີກ ຢ່າງໜ້ອຍທຸກໆ 5 ມື້ ຖາມເຈົ້າຂອງຟາມ ຫຼື ຜູ້ລ້ຽງ ສັດ ກ່ຽວກັບການເຈັບ ແລະ ຕາຍຂອງສັດປີກ ແລະ ອາການທີ່ສົງໄສ. ຕ້ອງແນະນຳເຈົ້າຂອງຟາມ ໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າບັນທຶກຂໍ້ມູນ ເຊິ່ງລວມເອົາ: ຈຳນວນຜູ້ມາຢັງມຢາມຟາມ (ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີ ມາຢາມ ເຮືອນບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຟາມ) ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ

- ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ເຂົ້າ-ອອກ ຍົກເວັ້ນ ໄຂ່ ທີ່ໄຂ່ອອກ ກ່ອນໜ້າ 3 ມື້ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ອາດອະນຸຍາດ ຖ້າໄຂ່ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກວດກາ ໂດຍພະນັກງານເມືອງ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຕ້ອງເຮັດ ພາຍໃນ 24 ຊົ່ວໂມງ. ຍານພາຫະນະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ຂ້າເຊື້ອ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມເຕັກນິກ ທຸກຄັ້ງ ທັງກ່ອນເຂົ້າ ແລະ ອອກຟາມ;
- ການເຄື່ອນຍ້າຍໄຂ່ ທີ່ຈະນຳໄປຟັກນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ແລະ ຜ່ານການກວດ ກາຝູງ ສັດປີກ ທີ່ກຳລັງໄຂ່ ໂດຍພະນັກງານສັດຕະວະແພດເທົ່ານັ້ນ;
 - ສະມາຊິກຄອບຄົວຜູ້ລ້ຽງສັດປີກ ແລະ ຜູ້ລ້ຽງສັດປີກ ຕ້ອງຫຼີກເວັ້ນການໄປຢ້ຽມຢາມຟາມ ໄກ່ບ່ອນອື່ນ. ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ເຈົ້າຂອງຟາມ ກ່ຽວກັບການເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດ ມາດຕະການຄວາມປອດໄພທາງ ດ້ານຊີວະໃຫ້ດີ ໂດຍສະເພາະຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ລ້າງມື ແລະ ປ່ຽນເກີບ ເວລາເຂົ້າ-ອອກ ຟາມ ທຸກຄັ້ງ;
 - ຍານພາຫະນະທຸກຄັນ ທີ່ໃຊ້ໃນການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ ອຸປະກອນອາດຕິດເຊື້ອ ສະນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ ຮັບການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ;
 - ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ຜ່ານເຂດເຫຼືອງ.
 - ຂໍ້ທ້າມສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ ໂດຍອີງຕາມການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.

ຈຸດສະກັດກັ້ນ ຫລື ເຂດກັນຊົນ (ຈຸດດ່ານກວດກາສັດປີກຊົ່ວຄາວ)

ຈຸດສະກັດກັ້ນ ຫຼື ເຂດກັນຊົນແມ່ນການຈັດຕັ້ງຈຸດດ່ານກວດກາສັດປີກຊົ່ວຄາວ ໃນທຸກເສັ້ນທາງ ເຂົ້າ-ອອກ ໝູ່ບ້ານ ຢູ່ບໍລິເວນຂອບເຂດເຫຼືອງ ແລະ ເຂດຂຽວ, ຍານພາຫະນະທັງໝົດຕ້ອງໄດ້:

- ຢຸດຍານພາຫະນະ ເພື່ອກວດກາ;
 - ແຈ້ງຈຸດປະສົງຂອງການຕັ້ງດ່ານ ພ້ອມທັງ ແຈກຢາຍເອກະສານຈຸດປະສົງຂອງການຕັ້ງດ່ານ;
 - ສອບຖາມ ແລະ ກວດເບິ່ງວ່າ ມີການນຳສັດປີກ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ມານຳ ຫຼື ບໍ່;
 - ຖ້າພົບວ່າ ມີສັດປີກ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ຕ້ອງໄດ້ກັກ ຫຼື ຍຶດ ໂດຍສະເພາະ ສັດປີກ ທີ່ມາຈາກເຂດ ສີແດງ ຫຼື ສີນ້ຳໝາກກ້ຽງ;
 - ຖ້າພົບວ່າ ມີສັດປີກ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ໃນຍານພາຫະນະ ທີ່ມາຈາກເຂດ ບໍ່ເກີດພະຍາດ ລະບາດ ແຈ້ງໃຫ້ນຳກັບຄືນ ຫຼື ກັກຂັງໄວ້ ໃນກໍລະນີມີສະຖານທີ່ເໝາະສົມ;
 - ຍານພາຫະນະທັງໝົດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສິດຟື້ນ ດ້ວຍຢາຂ້າເຊື້ອ ໂຊດຽມໄຮໂປໂຣຄ໌ໄລ Sodium Hypochlorite ທີ່ຖືກເຈືອຈາງ ໃນອັດຕາ ສ່ວນ 1 ຕໍ່ 10 (ໃຊ້ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ 1.8 ລິດ ຫຼື ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ ເຄິ່ງແກນລອນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ຕື່ມ ນ້ຳສະອາດ ຈົນຮອດ18 ລິດ). ສ່ວນ ຢາຂ້າເຊື້ອຊະນິດອື່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ແນະນຳ ທີ່ຕິດ ມາກັບຢາ.
- 8.4. ທຸກມາດຕະການທັງໝົດ ຈະຍັງຕ້ອງຮັກສາໄວ້ ຈົນກວ່າຈະມີການປະກາດຍົກເລີກເຂດລະ ບາດ ຢ່າງ ເປັນທາງການ ແຕ່ຕ້ອງ ບໍ່ຕ່ຳກວ່າ 30 ວັນ ພາຍຫຼັງທີ່ ມີການຂ້າທຳລາຍ, ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອເທື່ອສຸດທ້າຍໃນເຂດເຝົ້າລະວັງ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດການເຝົ້າລະວັງ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ສົມບູນ ລວມທັງການເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ຜົນການກວດກາວິໄຈ ບໍ່ພົບເຊື້ອພະຍາດ ໄຂ່ຫວດສັດ ປີກ H5N1 ອີກເລີຍ .

9. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ.

- 1) H5N1 HPAI ມີຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ຊີວິດ;
- 2) ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງລົງເຮັດວຽກພົວພັນກັບສັດປີກ ຢູ່ເຂດທີ່ມີການຍືນຍັນວ່າ ມີການຕິດເຊື້ອ ພະຍາດ ຈຳເປັນຈະຕ້ອງໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນໂຕເອງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
- 3) ເວລາທີ່ຈັບບາຍສັດປີກ ຢູ່ທີ່ໝູ່ບ້ານ ຫຼື ຟາມໃນເຂດເຝົ້າລະວັງ (ເຂດສີເຫຼືອງ) ຢ່າງໜ້ອຍ ຄວນໃສ່ຖົງມື ແລະ ຜ້າອັດດັງ-ປາກ N95.

10. ເອກະສານອ້າງອີງ.

- 1) OIE Terrestrial Animal Health Code (2006), Chapter 2.7.12. Avian Influenza;
- 2) ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ.

11. ເອກະສານຄັດຕິດ.

- 1) ແຜນວາດ ຂອງແຕ່ລະເຂດ (ເອກະສານຄັດຕິດ 1).

ພາກທີ II

ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນ

ການປະຕິບັດໃນການສືບສວນຫາສາເຫດການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ

ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບຄອບຄົວ

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.

ເພື່ອກຳນົດມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດຢ່າງລະອຽດ ໃນການສອບສວນຫາ ສາຍເຫດຂອງ ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບຄອບຄົວ ໃຫ້ແກ່ທີມງານເຝົ້າລະວັງ ພະຍາດ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້.

ການປະຕິບັດການສອບສວນ ຫາສາເຫດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບຄອບຄົວ ນຳໃຊ້ສຳລັບການກຳນົດບາດກ້າວ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການເຝົ້າລະວັງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ ແບບ ເຄັ່ງຄັດ ທີ່ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມປົກກະຕິ ຢູ່ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບ ຄອບຄົວ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການລາຍງານວ່າ ມີສັດປີກເຈັບ, ຕາຍ ແລະ ການລ້ຽງສັດປີກແບບຄອບຄົວໃນເຂດເຫລືອງ.

3. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.

ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແມ່ນພະນັກງານຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພະນັກງານໜ່ວຍງານ ລ້ຽງສັດ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດການສອບສວນ ຫາສາເຫດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຫົວໜ້າທີມ ແລະ ສະມາຊິກ ຂອງທີມງານເຝົ້າລະວັງພະຍາດ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ.

4. ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ.

ຫົວໜ້າທີມງານເຝົ້າລະວັງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

5. ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ.

ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ ສຳລັບການປະຕິບັດໃນການສອບສວນ ຫາສາເຫດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໃນການລ້ຽງສັດປີກ ແບບຄອບຄົວ ປະກອບດ້ວຍ:

1) ເຄື່ອງກຳນົດທີ່ຕັ້ງ GPS (batteries checked)	1 ອັນ ຕໍ່ທີມ;
2) ແຜນທີ່ ຂອງເມືອງ(ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງກວມເອົາ 20 ກິໂລແມັດ ຂອງຂອບເຂດການເກີດລະບາດ)	1 ແຜ່ນຕໍ່ຈຸ;
3) ຈັກສິດພົ້ນຢາຂ້າເຊື້ອ (ຊະນິດພາຍ, ໄວ້ໃນລົດ)	1 ເຄື່ອງ ຕໍ່ລົດໃຫ່ຍ 1 ຄັນ;
4) ລົດຈັກ	1 ຄັນ ຕໍ່ຈຸ;

5) ລົດໃຫຍ່

1 ຄັນ ຕໍ່ທີມ;

6) ອຸປະກອນສຳລັບເກັບຕົວຢ່າງ (ສຳລັບ 1 ບ້ານ) ປະກອບດ້ວຍ:

- ສະແລງຢາງປອດເຊື້ອ 5 ml ;
- ເຂັມປອດເຊື້ອ ເບີ 21G or 22 G, ຍາວ 1 ນິ້ວ 60 ດວງ ;
- ກ້ານສຳລິປອດເຊື້ອ 60 ກ້ານ;
- ຫລອດນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອທີ່ມີຝາກງວບິດ 60 ຫລອດ;
- ເຫລົ້າ 70⁰ ຂະໜາດ ແກ້ວລະ 100 ml 30 ແກ້ວ;
- ບິກໝາຍທີ່ລືບບໍ່ໄດ້
- ກະຕິກນ້ຳກ້ອນ (1 ອັນ ເພື່ອໃສ່ຕົວຢ່າງຈາກກ້ານສຳລິ ຫລືເລືອດໃສ, 1 ອັນ ສຳລັບຊາກສັດ ຖ້າພົບ);
- ນ້ຳກ້ອນທຽມ (4 ອັນ ສຳລັບ 1 ກະຕິກ);
- ແບບຟອມເກັບຕົວຢ່າງ ສຳລັບຫ້ອງວິໄຈ;
- ແບບຟອມສືບສວນຫາພະຍາດ;
- ເຫຼັກໜົບ;
- ແຟມໃສ່ເອກະສານ;
- ບິກຂຽນ;
- ສະກອດເຈ້ຍ.

7) ອຸປະກອນປ້ອງກັນໂຕເອງ ປະກອບດ້ວຍ:

- ຖົງມືຜ່າຕັດ (ຄູ່);
- ຜ້າອັດດັງ N95 ;
- ເສື້ອຄຸມ ທີ່ໃຊ້ໃນຫ້ອງວິໄຈ ຫຼື ຊຸດລົງສະໝາມ;
- ເກີບໂບກ ຫຼື ເກີບຢາງອື່ນໆ ທີ່ສາມາດອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອໄດ້ງ່າຍ (ຄູ່).

8) ອຸປະກອນສຳລັບການອະນາໄມ ປະກອບດ້ວຍ:

- ສະບູ ;
- ແຟບ ;
- ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ ;
- ຖົງຢາງສຳລັບໃສ່ຂີ້ເຫຍື້ອ.

9) ອາຫານ ແລະ ນ້ຳ ສຳລັບທີມງານ.

10) ອຸປະກອນເກັບຕົວຢ່າງ ທີ່ຜ່ານການຂ້າເຊື້ອ 60 ຊຸດຕໍ່ບ້ານ (ສະເພາະພະນັກງານເມືອງ):

11) ສິ່ງພິມຕ່າງໆ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ.

6. ບຸກຄະລະກອນ.

1) ຫົວໜ້າທີມງານເຝົ້າລະວັງ ແມ່ນພະນັກງານ ທີ່ສັງກັດຢູ່ຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

- ແຂວງ ແລະ ໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງເມືອງ, ມີຄວາມສາມາດນຳພາ, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ສາມາດ ອະທິບາຍ ພ້ອມທັງຕິດຕາມການເຮັດວຽກງານເຝົ້າລະວັງຂອງສະມາຊິກ ຢູ່ຂັ້ນ ແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ;
- 2) ສະມາຊິກ ຂອງທີມງານເຝົ້າລະວັງ ຕ້ອງເປັນພະນັກງານ ຂອງຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ແຂວງ ແລະ ໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງເມືອງ.ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມແລ້ວ 2 ຄົນ ຕໍ່ ບ້ານ;
 - 3) ສະມາຊິກເພີ່ມເຕີມ ຂອງທີມງານເຝົ້າລະວັງ ແມ່ນສັດຕະວະແພດຂັ້ນບ້ານ ຂອງແຕ່ລະບ້ານ 1-2 ຄົນ.

7. ບາດກ້າວ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ຂອງການປະຕິບັດ.

- 1) ທີມງານ ຈະຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນ ເພື່ອກຳນົດບ້ານ ແລະ ຟາມ ທີ່ຈະທຳການສືບສວນ, ມອບ ໝາຍວຽກລະອຽດ ແລະ ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ແຕ່ລະທີມຍ່ອຍ ພ້ອມທັງ ເສັ້ນທາງ ທີ່ຈະໄປ;
- 2) ແຕ່ລະທີມຍ່ອຍ ຈະຕ້ອງໄດ້ກວດກາ ແລະ ກະກຽມອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ ໃນການເຮັດວຽກໃຫ້ ຄົບ;
- 3) ແຕ່ລະທີມຍ່ອຍ ຈະຕ້ອງໄດ້ກວດກາຂໍ້ມູນບ້ານທີ່ຕົນເອງຈະໄປນັ້ນວ່າ ເຄີຍມີລາຍງານກ່ຽວກັບ ອັດຕາການຕາຍຂອງສັດປີກ ຫຼື ບໍ່, ຖ້າມີແມ່ນໃຫ້ອັດສຳເນົາເອກກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄປພ້ອມ;
- 4) ເວລາໄປເຖິງບ້ານ ຕ້ອງຈອດລົດໄວ້ແຄມທາງ ແລ້ວລົງໄປສົມທົບກັບຕາໜ່າງສັດຕະວະແພດ ບ້ານ, ແລະ/ຫຼື ນາຍບ້ານ ເພື່ອກຳນົດຕຳແໜ່ງຂອງໝູ່ບ້ານ ຫຼື ບ່ອນທີ່ສົງໃສດ້ວຍເຄື່ອງມື ກຳນົດທີ່ຕັ້ງ (GPS);
- 5) ສະມາຊິກທຸກຄົນ ຈະຕ້ອງໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນໂຕເອງ;
- 6) ທີມງານ ຈະຕ້ອງສອບຖາມ ແລະ ເກັບຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນຈາກອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ເຊັ່ນ: ນາຍບ້ານ, ແນວໂຮມ ແລະ ສະຫະພັນແມ່ຍິງ ແລ້ວບັນທຶກໃສ່ໜ້າທຳອິດ ຂອງແບບຟອມສືບສວນ ເບິ່ງເອກະສານຄັດຕິດ 1;
- 7) ຖ້າບໍ່ມີການຕາຍຂອງສັດປີກຕາມການລາຍງານຈາກນາຍບ້ານ/ສັດຕະວະແພດບ້ານ:
 - ໃຫ້ສຸ່ມເອົາຢ່າງໜ້ອຍ 3 ຄອບຄົວ ມາສຳພາດ, ກວດກາສັດປີກ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງ ໂດຍໃຫ້ ເຮັດຕາມລາຍລະອຽດ ໃນໜ້າ 2, 3 ແລະ 4 ຂອງແບບຟອມການສອບສວນ ຫາສາເຫດ ຂອງພະຍາດ (ເອກກະສານຄັດຕິດ 1) ;
 - ໃຫ້ສືບຕໍ່ສຸ່ມເອົາຈຳນວນຄອບຄົວເພີ່ມເຕີມ ພ້ອມທັງ ເກັບເອົາຕົວຢ່າງຈາກສັດປີກ ຢ່າງ ໜ້ອຍ 60 ຕົວຢ່າງ;
 - ສຳລັບໄກ່ ແລະ ໄກ່ງວງ ໃຫ້ເກັບຕົວຢ່າງ ສະເພາະສະວັບເທົ່ານັ້ນ;
 - ສ່ວນເປັດ ແລະ ຫ່ານ ແມ່ນໃຫ້ເກັບທັງສະວັບ ແລະ ເລືອດ, ໃຫ້ພະຍາຍາມເກັບຕົວຢ່າງ ຈາກເປັດ ແລະ ຫ່ານ ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍ 30 ຕົວຢ່າງ ຖ້າບ້ານດັ່ງກ່າວ ຫາກມີເປັດ ແລະ ຫ່ານພຽງພໍ.

- ໃນລະຫວ່າງ ທີ່ມີການສືບສວນຢູ່ນັ້ນ ຖ້າຫາກພົບເຫັນສັດປີກເຈັບ ຫຼື ຕາຍ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ 9 ຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້.
- 8) ຖ້າມີອັດຕາການຕາຍຂອງສັດປີກຕາມການລາຍງານຂອງນາຍບ້ານ/ສັດຕະວະແພດບ້ານ:
- ໃຫ້ສຸ່ມເອົາຢ່າງໜ້ອຍ 3 ຄອບຄົວ ມາສຳພາດ, ກວດກາສັດປີກ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງ (ໃຫ້ເຮັດຕາມ ລາຍລະອຽດ ໃນໜ້າ 2, 3 ແລະ 4 ຂອງ ແບບຟອມການສອບສວນຫາສາເຫດຂອງພະຍາດ (ເອກກະສານຄັດຕິດ 1):
- 9) ການສືບສວນ ຕ້ອງເລີ່ມຈາກຄອບຄົວ ທີ່ມີການລາຍງານ ກ່ຽວກັບສັດເຈັບ ແລະ ຕາຍ;
- 10) ຄອບຄົວ ທີ່ກຳລັງມີສັດເຈັບ ແລະ ສັດຕາຍ ໃຫ້ສືບຕໍ່ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:
- ສຸ່ມເອົາຈຳນວນຄອບຄົວເພີ່ມເຕີມ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນໃຫ້ເລືອກເອົາຄອບຄົວ ທີ່ມີບັນຫາກ່ຽວກັບ ສັດທີ່ຫາກໍ່ເຈັບ ແລະ ຕາຍຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ ໂດຍເກັບຕົວຢ່າງຈາກສັດປີກໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍ 60 ໂຕ;
 - ສຳລັບໄກ່ ແລະ ໄກ່ງວງ ໃຫ້ເກັບຕົວຢ່າງ ສະເພາະ ສະວັບເທົ່ານັ້ນ, ສ່ວນເປັດ ແລະ ຫ່ານ ແມ່ນໃຫ້ ເກັບ ທັງສະວັບ ແລະ ເລືອດ.
 - ພະຍາຍາມຊອກຫາສັດປີກ ທີ່ກຳລັງເຈັບ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງ ໂດຍໃຫ້ພະຍາຍາມຊອກຫາຊາກສັດປີກ ໃຫ້ໄດ້ 3 ໂຕ ແລ້ວສົ່ງໄປຫ້ອງວິໄຈ (ຖ້າຈຳເປັນອາດຈະຕ້ອງຂ້າເອົາສັດປີກທີ່ກຳລັງ ເຈັບຢູ່ກໍ່ໄດ້);
 - ທຸກຕົວຢ່າງທີ່ເກັບ ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດໝາຍໃສ່ຕາມຂັ້ນຕອນ ຕາມການປະຕິບັດໃນການເກັບຕົວຢ່າງ ສະວັບຈາກຮູບທະວານ, ຫຼອດລົມ ແລະ ເລືອດໃສ່ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
- 11) ໃນບາງກໍລະນີ ຫາກພົບເຫັນສັດປີກເຈັບ ຈະຕ້ອງໄດ້ກວດ ດ້ວຍວິທີການກວດໂດຍໄວ ສະເພາະ ພະຍາດໄຂ້ຫວັດຊະນິດ A ຈົນກວ່າ ຈະກວດພົບເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດຊະນິດ A ຈຳນວນ 2 ຕົວຢ່າງ ພາຍໃນບ້ານນັ້ນ;
- 12) ໃນກໍລະນີ ທີ່ພົບເຫັນ ຫຼື ໄດ້ຮັບລາຍງານວ່າ ຄົນມີອາການຄ້າຍຄື ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໃຫ້ຟ້າວແຈ້ງໃຫ້ຫົວໜ້າທີມງານເຝົ້າລະວັງຊາບທັນທີ ເພື່ອຈະໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ໜ່ວຍງານສາທາລະນະສຸກ ເມືອງຮັບຊາບໂດຍດ່ວນ;
- 13) ໃຫ້ຕື່ມຄຳຕອບ ໃສ່ໃນແບບສອບຖາມໃຫ້ສົມບູນທີ່ສຸດ ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນຜູ້ສຳພາດ ອາດຈະຕ້ອງຂຽນຄຳຄິດຄຳເຫັນເພີ່ມເຕີມ (ສາມາດຂຽນໃສ່ດ້ານຫລັງ ຂອງແບບຟອມໄດ້) ມີຂໍ້ມູນຫຼາຍເທົ່າໃດຢູ່ດີ. ການຂຽນແບບຟອມ ຕ້ອງຂຽນໃຫ້ຈະແຈ້ງ ອ່ານງ່າຍ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພະນັກງານ ຢູ່ສູນກາງ ທີ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ໃນການປ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ ຈະອ່ານບໍ່ອອກ. ເອົາສີ່ໂຄສະນາຕ່າງໆໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແລະ ບອກເຂົາວ່າ ຄວນລາຍງານໃຜ ຖ້າເຂົາສັງເກດ ເຫັນສັດເຈັບ ແລະ ຕາຍ ແລະ ຂອບໃຈ ທີ່ເຂົາ ເຈົ້າໃຫ້ການຮ່ວມມື;
- 14) ກ່ອນຈະອອກຈາກໝູ່ບ້ານ ໃຫ້ລ້າງ ທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ຂ້າເຊື້ອເກີບໂບກ, ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ທຸກຊະນິດ ລວມທັງຜ້າອັດປາກ ອັດດັງ ແລະ ຖົງມື ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຫລື ຖ້າບໍ່ສາມາດກຳຈັດຢູ່ພາຍໃນໝູ່ບ້ານໄດ້ ກໍ່ໃຫ້ເອົາຂີ້ເຫຍື້ອທັງໝົດໃສ່ຖົງຢາງ ແລ້ວນຳໄປກຳຈັດ ຢູ່ຫ້ອງການກະສິ

ກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ. ໃຫ້ສິດພົ້ນນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ ໃສ່ດ້ານນອກ ຂອງກະຕິກໃສ່ຕົວຢ່າງ, ລ້າງມື ດ້ວຍສະບູ ແລະ ຂ້າເຊື້ອດ້ວຍເຫລົ້າ 70⁰;

15) ເວລາທີ່ ກວດພົບເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດຊະນິດ A ດ້ວຍວິທີການກວດໂດຍໄວ ໃນບ້ານທີ່ຢູ່ເຂດ ເຫຼືອງ (ຄອບຄົວ ຫຼື ຟາມ) ແມ່ນໃຫ້ຖືວ່າບໍລິເວນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເປັນບໍລິເວນທີ່ມີການຕິດ ເຊື້ອພະຍາດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ປະກາດເປັນເຂດພະຍາດລະບາດ. ແຕ່ຖ້າຫາກ ພົບວ່າ ມີການກວດພົບເຊື້ອດ້ວຍເຕັກນິກກວດແບບໄວຢູ່ບ່ອນອື່ນ ແມ່ນໃຫ້ສົ່ງຕົວຢ່າງ ໄປ ກວດເພີ່ມເຕີມຢູ່ຫ້ອງວິໄຈ;

16) ເມື່ອກັບມາເຖິງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ຕ້ອງກະກຽມເກັບເອົາເລືອດໃສ ໃວ້ໃນ ສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້ແລ້ວໂດຍໄວ;

17) ເອົາແບບຟອມສືບສວນຫາພະຍາດ ແລະ ແບບຟອມນຳສົ່ງຕົວຢ່າງ ພ້ອມທັງຕົວຢ່າງ ມອບໃຫ້ ແກ່ຫົວໜ້າທີ່ມເຝົ້າລະວັງ ຊຶ່ງຈະເປັນຜູ້ປະສານງານ ແລະ ນຳສົ່ງຕົວຢ່າງ ໄປຫ້ອງວິໄຈພະຍາດ ໄຂ້ຫວັດສັດປີກ;

18) ການສົ່ງຕົວຢ່າງ ຈະຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຫົວໜ້າຫ້ອງວິໄຈ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຮູ້ວ່າ ຕົວຢ່າງ ຈະ ມາເຖິງ ເວລາຈັກໂມງ, ມາທາງລົດ ຫຼື ທາງຍົນ, ນ້ຳເບີລົດ ແລະ ຖັງວບິນ ຈະໄປຮັບເອົາຢູ່ໄສ;

19) ພາຍຫຼັງທີ່ ປະກາດເປັນເຂດພະຍາດລະບາດແລ້ວ ບັນດາບ້ານ ທີ່ນອນຢູ່ໃນເຂດເຫຼືອງ ຈະຕ້ອງເຮັດ ການເຝົ້າລະວັງ ພາຍໃນ 1 ອາທິດ, ໂດຍສະເພາະ ມາດຕະການຄວບຄຸມ ຈະ ຕ້ອງຖືກ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢູ່ໃນບ້ານ ຫຼື ຟາມ ທີ່ນອນຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ຈົນກວ່າທີ່ມງານ ເຝົ້າ ລະວັງ ຈະສຳເລັດການສືບສວນ ຫາພະຍາດ ແລະ ຕົວຢ່າງທັງຫມົດ ໄດ້ຜ່ານການວິໄຈ ແລະ ຍັງຍືນ ບໍ່ພົບເຊື້ອພະຍາດ H5N1.

8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ.

- 1) H5N1 ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ ແກ່ການດຳລົງຊີວິດ ຂອງຊາວກະສິກອນ;
- 2) ເວລາໃດທີ່ຈັບສັດປີກ ຢູ່ໃນບ້ານ ຫຼື ຟາມ ຢ່າງນ້ອຍ ຕ້ອງໃຫ້ໃສ່ຖົງມື, ຜ້າອັດປາກ N95, ເສື້ອຄຸມ ຫຼື ເກີບຢາງ ຫຼື ຖົງຢາງຫຸ້ມເກີບ;
- 3) ທຸກຄົນ ເວລາກັບເຮືອນ ຈະຕ້ອງອາບນ້ຳ ແລະ ສະຜົມ ບໍ່ຄວນສຳພັດກັບສັດປີກ ທີ່ຕົນລ້ຽງ ແລະ ສະມາ ຊິກທຸກຄົນໃນຄອບຄົວ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ທຳຄວາມສະອາດຕົນເອງ ເສັ້ນກ່ອນ.

9. ເອກກະສານອ້າງອີງ.

- 1) OIE Terrestrial Animal Health Code (2006), Chapter 2.7.12. Avian Influenza;
- 2) ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ.

10. ເອກກະສານຄັດຕິດ:

- 1) ແບບຟອມສືບສວນຫາພະຍາດ ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບຄອບຄົວ (ເອກກະສານຄັດຕິດ 1);

ພາກທີ III

ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ

ໃນການສອບສວນຫາສາເຫດ ການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ

ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບເປັນຟາມ

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.

ເພື່ອກຳນົດມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ຢ່າງລະອຽດໃນການສອບສວນຫາສາເຫດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຊະນິດຮ້າຍແຮງ ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບເປັນຟາມ ໃຫ້ແກ່ທີມງານເຝົ້າລະວັງພະຍາດ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້.

ການປະຕິບັດການສອບສວນຫາສາເຫດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກໃນການລ້ຽງສັດປີກ ແບບເປັນຟາມ ນຳໃຊ້ສຳລັບການກຳນົດບາດກ້າວ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການເຝົ້າລະວັງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຊະນິດ ຮ້າຍແຮງແບບເຄັ່ງຄັດ ທີ່ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມປົກກະຕິ ຢູ່ໃນຟາມລ້ຽງສັດປີກ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການລາຍງານວ່າ ມີສັດປີກເຈັບ ແລະ ຕາຍ ແລະ ການສືບສວນຫາພະຍາດໄຂ້ ຫວັດສັດປີກ ໃນເຂດເຫຼືອງ.

3. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.

ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແມ່ນພະນັກງານຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພະນັກງານໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດການສອບສວນຫາສາເຫດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຫົວໜ້າທີມ ແລະ ສະມາຊິກຂອງທີມງານເຝົ້າລະວັງພະຍາດຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ.

4. ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ.

ຫົວໜ້າທີມງານເຝົ້າລະວັງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

5. ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ.

ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ ສຳລັບການປະຕິບັດ ໃນການສອບສວນຫາສາເຫດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໃນການລ້ຽງສັດປີກ ແບບເປັນຟາມ ປະກອບດ້ວຍ:

1) ເຄື່ອງກຳນົດທີ່ຕັ້ງ GPS (batteries checked)	1 ອັນ ຕໍ່ທີມ;
2) ແຜນທີ່ຂອງເມືອງ (ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງກວມເອົາ 20 ກິໂລແມັດ ຂອງຂອບເຂດການເກີດລະບາດ)	1 ແຜນ ຕໍ່ຈຸ;
3) ຈັກສິດພົນຍາຂ້າເຊື້ອ (ຊະນິດພາຍ, ໄວ້ໃນລົດ)	1 ເຄື່ອງ ຕໍ່ລົດໃຫຍ່ 1 ຄັນ;
4) ລົດຈັກ	1 ຄັນ ຕໍ່ຈຸ;

5) ອຸປະກອນສຳລັບເກັບຕົວຢ່າງ (ສຳລັບ 1 ບ້ານ);

- ສະແລງຢ່າງປອດເຊື້ອ 5 ml ;
- ເຂັມປອດເຊື້ອ ເບີ 21G or 22 G, ຍາວ 1 ນິ້ວ 60 ດວງ ;
- ກ້ານສຳລິປອດເຊື້ອ 60 ກ້ານ;
- ຫຼອດນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອທີ່ມີຝາກງວບິດ 60 ຫຼອດ;
- ເຫຼົ້າ 70° ຂະໜາດແກ້ວລະ 100 ml 30 ແກ້ວ;
- ບິກໝາຍທີ່ລືບບໍ່ໄດ້
- ກະຕິກນ້ຳກ້ອນ 2 ອັນ (1 ອັນ ເພື່ອໃສ່ຕົວຢ່າງ ຈາກກ້ານສຳລິ ຫລືເລືອດໃສ, 1 ອັນ ສຳລັບ ຊາກສັດ ຖ້າພົບ);
- ນ້ຳກ້ອນທຽມ (4 ອັນ ສຳລັບ 1 ກະຕິກ);
- ແບບຟອມເກັບຕົວຢ່າງ ສຳລັບຫ້ອງວິໄຈ;
- ແບບຟອມສອບສວນຫາພະຍາດ;
- ເຫຼັກໜີບ;
- ແຟມໃສ່ເອກະສານ;
- ບິກຂຽນ;
- ສະກອດເຈ້ຍ.

6) ອຸປະກອນປ້ອງກັນໂຕເອງ ປະກອບດ້ວຍ:

- ຖົງມືຜ່າຕັດ (ຄູ່);
- ຜ້າອັດດັງ N95 ;
- ເສື້ອຄຸມ ທີ່ໃຊ້ໃນຫ້ອງວິໄຈ ຫຼື ຊຸດລົງສະໜາມ;
- ເກີບໂບກ ຫຼື ເກີບຢາງອື່ນໆ ທີ່ສາມາດອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອໄດ້ງ່າຍ (ຄູ່).

7) ອຸປະກອນສຳລັບເຮັດອະນາໄມ ປະກອບດ້ວຍ:

- ສະບູ ;
- ແຟບ ;
- ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ ;
- ຖົງຢາງສຳລັບໃສ່ຂີ້ເຫຍື້ອ.

8) ອາຫານ ແລະ ນ້ຳ ສຳລັບທີມງານ.

9) ອຸປະກອນເກັບຕົວຢ່າງທີ່ຜ່ານການຂ້າເຊື້ອ 30 ຊຸດຕໍ່ຟາມ (ສະເພາະພະນັກງານເມືອງ) ;

10) ສິ່ງພິມຕ່າງໆ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ.

6. ບຸກຄະລະກອນ.

- 1) ຫົວໜ້າທີມງານເຝົ້າລະວັງ ແມ່ນພະນັກງານ ທີ່ສັງກັດຢູ່ ຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ແຂວງ ແລະ ໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງເມືອງ, ມີຄວາມສາມາດນຳພາ, ເຂົ້າໃຈ

ແລະ ສາມາດ ອະທິບາຍ ພ້ອມທັງຕິດຕາມການເຮັດວຽກງານເຝົ້າລະວັງຂອງສະມາຊິກ ຢູ່ຂັ້ນ ແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ;

- 2) ສະມາຊິກ ຂອງທີມງານເຝົ້າລະວັງ ຕ້ອງແມ່ນພະນັກງານຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ແຂວງ ແລະ ໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງເມືອງ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມແລ້ວ 2 ຄົນ ຕໍ່ຟາມ;

7. ບາດກ້າວ ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງການປະຕິບັດ.

- 1) ຫົວໜ້າທີມ ຈະຕ້ອງບອກເຖິງທີ່ຕັ້ງ ຂອງບ້ານຕ່າງໆ ແລະ ຟາມ ທີ່ຈະທຳການສືບສວນ ແລະ ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ ພ້ອມທັງ ແນະນຳວຽກລະອຽດ ລວມທັງເສັ້ນທາງ ທີ່ຈະ ໄປ, ທີມງານ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພດ້ານຊີວະພາບໃນຟາມດ້ວຍຄວາມ ຮັບ ຜິດຊອບຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
- 2) ທີມງານ ຕ້ອງໄດ້ກະກຽມ ແລະ ກວດກາອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ ໃນການເຮັດວຽກຢ່າງຄົບຖ້ວນ;
- 3) ແຕ່ລະທີມ ຈະຕ້ອງໄດ້ກວດເບິ່ງ ຂໍ້ມູນອັດຕາການຕາຍ ຕາມການລາຍງານຂອງຟາມ ທີ່ຕົນ ເອງ ຈະໄປສອບສວນ ຫລື ອັດສຳເນົາເອກະສານໄປພ້ອມ;
- 4) ພະນັກງານເມືອງ ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງຟາມ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ, ເວລາມາເຖິງບ້ານ ແລະ ຟາມ ຈະຕ້ອງຈອດລົດໄວ້ແຄມທາງ ຫລື ຂ້າງນອກ ແລ້ວສຳພາດເຈົ້າຂອງຟາມ ຫລື ຜູ້ຈັດການຟາມ;
- 5) ສະມາຊິກທຸກຄົນ ຈະຕ້ອງໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນໂຕເອງ ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຟາມ;
- 6) ຖ້າບໍ່ມີການຕາຍ ຂອງສັດປີກ ຕາມການລາຍງານ ຈາກເຈົ້າຂອງຟາມ:
 - ຕົວຢ່າງ ຈະຕ້ອງຖືກສຸ່ມເອົາຢ່າງໜ້ອຍ 30 ຕົວຢ່າງ ຕໍ່ ຟາມ;
 - ໄກ່ ແລະ ໄກ່ງວງ ໃຫ້ເກັບຕົວຢ່າງ ຈາກກ້ານສຳລິເທົ່ານັ້ນ;
 - ສ່ວນເປັດ ແລະ ຫ່ານ ໃຫ້ເກັບທັງກ້ານສຳລິ ແລະ ເລືອດ;
 - ໃນເວລາສືບສວນ ຖ້າມີການເຈັບ ຫຼື ຕາຍຂອງສັດປີກໃນຟາມ, ໃຫ້ສືບຕໍ່ຂໍ້ 9.
- 7) ຖ້າມີການຕາຍຂອງສັດປີກຕາມການລາຍງານ ຈາກນາຍບ້ານ/ສັດຕະວະແພດບ້ານ:
 - ໃຫ້ສຸ່ມເອົາ 15 ຕົວຢ່າງ ຈາກສັດປີກທີ່ເຈັບ/ໂຮງເຮືອນ;
 - ສຳລັບໄກ່ ແລະ ໄກ່ງວງ ໃຫ້ເກັບເອົາຕົວຢ່າງ ຈາກກ້ານສຳລິເທົ່ານັ້ນ;
 - ເປັດ ແລະ ຫ່ານ ໃຫ້ເກັບເອົາທັງກ້ານສຳລິ ແລະ ເລືອດ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ໃຫ້ພະຍາຍາມ ເກັບເອົາຊາກສັດ 3 ຕົວຢ່າງ ແລ້ວສົ່ງໄປຫ້ອງວິໄຈ.
- 8) ຕົວຢ່າງທັງຫມົດ ຈະຕ້ອງໄດ້ເກັບ ແລະ ນຳສົ່ງໃຫ້ຖືກຕາມຂັ້ນຕອນຂອງການເກັບຕົວຢ່າງ ເພື່ອ ຮັບ ປະກັນຄຸນນະພາບ : ເຊັ່ນ ຕົວຢ່າງຈາກຮູທວານ, ຕົວຢ່າງຈາກຫລອດລົມ ແລະ ຕົວຢ່າງ ຈາກເລືອດໃສ.
- 9) ໃນກໍລະນີ ມີສັດເຈັບ ຈະຕ້ອງໄດ້ທຳການກວດສອບດ້ວຍເຕັກນິກກວດສອບແບບໄວ, ສຳລັບ ເຊື້ອພະ ຍາດໄຂ້ຫວັດ ຊະນິດ A ຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງກວດພົບ 2 ຕົວຢ່າງ.
- 10) ໃນກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ຮັບລາຍງານວ່າ ພົບຄົນມີອາການຄ້າຍຄືພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໃຫ້ຟ້າວແຈ້ງ

ໃຫ້ທີມງານເຝົ້າລະວັງ ທັນທີ ແລະ ທີມງານເຝົ້າລະວັງ ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ໜ່ວຍງານ ສາທາລະນະສຸກເມືອງ ຮັບຊາບ ໂດຍດວ່ນ;

- 11) ໃຫ້ຕື່ມຄຳຕອບ ໃສ່ໃນແບບສອບຖາມໃຫ້ສົມບູນທີ່ສຸດ ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ ຜູ້ສຳພາດ ອາດຈະຕ້ອງຂຽນຄຳຄິດຄຳເຫັນເພີ່ມເຕີມ (ສາມາດຂຽນໃສ່ດ້ານຫລັງ ຂອງແບບຟອມ) ມີຂໍ້ມູນຫຼາຍເທົ່າໃດຍິ່ງດີ. ການຂຽນແບບຟອມ ຕ້ອງຂຽນໃຫ້ຈະແຈ້ງ ອ່ານງ່າຍ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພະນັກງານຢູ່ສູນກາງ ທີ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ ໃນການປ້ອງຂໍ້ມູນເຂົ້າເຄື່ອງ ຄອມພິວເຕີ ຈະອ່ານບໍ່ອອກ. ເອົາສີໂຄສະນາຕ່າງໆ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແລະ ບອກເຂົາວ່າ ຄວນລາຍງານໃຫ້ໃຜ ຖ້າເຂົາສັງເກດເຫັນສັດເຈັບ ແລະ ຕາຍ ແລະ ຂອບໃຈ ທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ການຮ່ວມມື;
- 12) ກ່ອນຈະອອກຈາກໝູ່ບ້ານ ໃຫ້ລ້າງ ທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ຂ້າເຊື້ອເກີບໂບກ, ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ທຸກຊະນິດ ລວມທັງຜ້າອັດປາກ-ອັດດັງ ແລະ ຖົງມື ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຫລື ຖ້າບໍ່ສາມາດກຳຈັດຢູ່ພາຍໃນໝູ່ບ້ານ ກໍໃຫ້ເອົາຂີ້ເຫຍື້ອທັງໝົດ ໃສ່ໃນຖົງຢາງ ແລ້ວນຳໄປກຳຈັດ ຢູ່ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ. ໃຫ້ສິດພົ້ນນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ ໃສ່ດ້ານນອກ ຂອງກະຕິກໃສ່ຕົວຢ່າງ, ລ້າງມືດ້ວຍສະບູ ແລະ ຂ້າເຊື້ອດ້ວຍເຫຼົ້າ;
- 13) ເມື່ອກັບເຖິງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ຕ້ອງກະກຽມເອົາເລືອດໃສ ເກັບໄວ້ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້ແລ້ວ;
- 14) ເອົາແບບຟອມສືບສວນຫາພະຍາດ ແລະ ແບບຟອມນຳສົ່ງຕົວຢ່າງ ພ້ອມທັງ ຕົວຢ່າງ ມອບໃຫ້ຫົວໜ້າທີມເຝົ້າລະວັງ ຊຶ່ງຈະເປັນຜູ້ປະສານງານ ແລະ ນຳສົ່ງຕົວຢ່າງ ໄປຫ້ອງວິໄຈພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຢູ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ;
- 15) ການສົ່ງຕົວຢ່າງ ຈະຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຫົວໜ້າຫ້ອງວິໄຈ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຮູ້ວ່າ ຕົວຢ່າງຈະມາເຖິງເວລາ ຈັກໂມງ, ມາທາງລົດ ຫລື ທາງຍົນ, ຈະໄປຮັບເອົາຢູ່ໄສ, ນ້ຳເບີລົດ ແລະ ຖົງວບິນ;
- 16) ພາຍຫຼັງທີ່ ປະກາດເປັນເຂດພະຍາດລະບາດແລ້ວ ບັນດາບ້ານທີ່ນອນຢູ່ໃນເຂດເຫຼືອງ ຈະຕ້ອງເຮັດການເຝົ້າລະວັງພາຍໃນ 1 ອາທິດ, ໂດຍສະເພາະມາດຕະການຄວບຄຸມ ຈະຕ້ອງຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢູ່ໃນບ້ານ ຫຼື ຟາມ ທີ່ນອນຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ຈົນກວ່າທີມງານເຝົ້າລະວັງ ຈະສຳເລັດ, ການສອບສວນ ຫາພະຍາດ ແລະ ຕົວຢ່າງທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການວິໄຈ ຕ້ອງຢັ້ງຢືນບໍ່ພົບເຊື້ອພະຍາດ H5N1;
- 17) ເຈົ້າຂອງຟາມ ຈະຕ້ອງບັນທຶກຂໍ້ມູນ ໃນແຕ່ລະວັນຕາມແບບຟອມ.

8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ.

- 1) H5N1 ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ ແກ່ການດຳລົງຊີວິດ ຂອງຊາວກະສິກອນ;
- 2) ເວລາໃດ ທີ່ຈັບບາຍສັດປີກ ຢູ່ໃນບ້ານ ຫຼື ຟາມ ຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງໃຫ້ໃສ່ຖົງມື, ຜ້າອັດປາກ N95, ເສື້ອຄຸມ ຫຼື ເກີບຢາງ ຫຼື ຖົງຢາງຫຸ້ມເກີບ;
- 3) ທຸກຄັ້ງເວລາກັບເຮືອນ ຈະຕ້ອງອາບນ້ຳ ແລະ ສະຜົມ ບໍ່ຄວນສຳພັດກັບສັດປີກ ທີ່ຕົນລ້ຽງ ແລະ ສະມາຊິກທຸກຄົນໃນຄອບຄົວ ຈົນກວ່າ ຈະໄດ້ທຳຄວາມສະອາດຕົນເອງເສັ້ງກ່ອນ.

9. ເອກກະສານອ້າງອີງ.

- 1) OIE Terrestrial Animal Health Code (2006), Chapter 2.7.12. Avian Influenza.
- 2) ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ.

10. ເອກກະສານຄັດຕິດ.

- 1) ແບບຟອມສືບສວນຫາພະຍາດ ໃນການລ້ຽງສັດປີກແບບເປັນຟາມ (ເອກກະສານຄັດຕິດ 3);

ພາກທີ IV

ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ

ໃນການເກັບຕົວຢ່າງເລືອດໃສ, ສະວັບຮູບທະວານ ແລະ ສະວັບຫລອດລົມຈາກສັດປີກ

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.

ເພື່ອກຳນົດມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃນການເກັບຕົວຢ່າງ ເລືອດໃສ, ສະວັບກິນ ແລະ ສະວັບຫລອດລົມຈາກສັດປີກ ເພື່ອການວິໄຈທາງເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໃຫ້ແກ່ທີມ ງານ ເຝົ້າລະວັງພະຍາດ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້.

ນຳໃຊ້ສຳລັບການກຳນົດບາດກ້າວ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການກະກຽມອຸປະກອນ ສຳລັບການເກັບຕົວຢ່າງ, ການຈັບບັງຄັບສັດປີກທີ່ຖືກຕ້ອງ ທັງບໍ່ເປັນການທຳລະມານສັດ, ວິທີການເກັບຕົວຢ່າງຈາກ ສັດປີກ, ວິທີການໝາຍຕົວຢ່າງ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການນຳສົ່ງ ຕົວຢ່າງ.

3. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.

ກຸ່ມເປົ້າໝາຍໃນ ການປະຕິບັດການເກັບຕົວຢ່າງຈາກສັດປີກ ແມ່ນພະນັກງານຂະແໜງ ລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພະນັກງານ ໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ ການສຳ ຫຼວດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ.

4. ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ.

ຫົວໜ້າທີມງານເຝົ້າລະວັງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

5. ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ.

ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ ສຳລັບການເກັບຕົວຢ່າງ ປະກອບດ້ວຍ:

- 1) ລົດຈັກ 1 ຄັນ ຕໍ່ທີມ;
- 2) ສະແລງຢ່າງປອດເຊື້ອ ແບບໃຊ້ຄັ້ງດຽວ ຂະໜາດ 5 ml ຈຳນວນ 30 ອັນ;
- 3) ເຂັມປອດເຊື້ອ ແບບໃຊ້ຄັ້ງດຽວ ເບີ 23G (ສຳລັບສັດປີກໂຕນ້ອຍ) ຈຳນວນ 30 ອັນ;
- 4) ເຂັມປອດເຊື້ອ ແບບໃຊ້ຄັ້ງດຽວ ເບີ 21G (ສຳລັບສັດປີກໂຕໃຫຍ່) ຈຳນວນ 30 ອັນ;
- 5) ສະວັບອະເຊື້ອແບບຊອງລະອັນ ຈຳນວນ 50 ຊອງ;
- 6) ຍອງຝ້າຍກໍລະ 100 ກວາມ ຈຳນວນ 1 ກໍ້;
- 7) ເຫຼົ້າເອຕາໂນນ ຄວາມເຂັ້ມຊຸ້ນ 70° ຂະໜາດບັນຈຸ 700 ມລ ຈຳນວນ 1 ແກ້ວ;
- 8) ກະຕິກນ້ຳກ້ອນຂະໜາດກາງ ຈຳນວນ 1 ອັນ;
- 9) ແບບຟອມບັນທຶກຂໍ້ມູນຕົວຢ່າງ ຈຳນວນ 1 ອັນ;
- 10) ແບບຟອມນຳສົ່ງຕົວຢ່າງ ຈຳນວນ 1 ອັນ;

11)ແຟ້ມແຂງສຳລັບໜົບເຈ້ຍຂຽນ	ຈຳນວນ	1 ອັນ;
12)ບິກຂຽນ	ຈຳນວນ	1 ອັນ;
13)ສະກັອດເຈ້ຍ	ຈຳນວນ	1 ກໍ້;
14)ເຟັດຂຽນຫຼອດ	ຈຳນວນ	1 ກ້ານ;
15)ຫຼອດໃສ່ເລືອດໃສ	ຈຳນວນ	30 ອັນ;
16)ຫຼອດນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອ	ຈຳນວນ	50 ອັນ;
17)ຖົງມືບາງກັບລະ 50 ຄູ່	ຈຳນວນ	1 ກັບ ;
18)ຖົງມືໜາ	ຈຳນວນ	4 ຄູ່ ;
19)ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງແບບຄົບຊຸດ	ຈຳນວນ	4 ຄູ່;
20)ເກີບໂບກ	ຈຳນວນ	4 ຄູ່;
21)ຖົງໃສ່ຂີ້ເຫຍື້ອ	ຈຳນວນ	1 ຖົງ.
22)ອຸປະກອນສຳລັບອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ປະກອບດ້ວຍ:		
– ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ	ຈຳນວນ	1 ອັນ;
– ແຟ້ບຂະໜາດ 500 ກຣາມ	ຈຳນວນ	1 ຖົງ;
– ບູລິດຖູເກີບໂບກ	ຈຳນວນ	1 ອັນ;
– ຄູ ຫຼື ຊາມ	ຈຳນວນ	1 ອັນ.

6 ທີມງານ.

ທີວໜ້າທີມງານເຝົ້າລະວັງ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ຕ້ອງເປັນພະນັກງານ ຂອງຂະແໜງ ລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງແຂວງ ຫຼື ພະນັກງານຂອງໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ຕ້ອງມີຄວາມສາມາດ ນຳພາ, ອະທິບາຍ, ແລະ ຕິດຕາມ ການເຮັດວຽກ ຂອງທີມງານຂອງຕົນ.

7 ທີມງານເຝົ້າລະວັງ.

ທີມງານເຝົ້າລະວັງ ປະກອບດ້ວຍ :

- 1) ພະນັກງານຂອງຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງແຂວງ;
- 2) ພະນັກງານໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດເມືອງ;
- 3) ຄະນະບ້ານ;
- 4) ສັດຕະວະແພດບ້ານ.

8 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທີມງານເຝົ້າລະວັງ.

ທີມງານເຝົ້າລະວັງ ຕ້ອງແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ຮັບຜິດຊອບ ການຈັບສັດປີກ 1 ຄົນ;
- 2) ຮັບຜິດຊອບ ການເກັບຕົວຢ່າງ 2 ຄົນ;
- 3) ຮັບຜິດຊອບ ການໝາຍຕົວຢ່າງ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຕົວຢ່າງ 1 ຄົນ.

9 ບາດກ້າວ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເກັບຕົວຢ່າງ.

1) ການເກັບຕົວຢ່າງເລືອດໃສ.

- ຜູ້ຊ່ວຍ 1 ຄົນ ໃຫ້ຈັບສັດປີກນອນຫງາຍ ໂດຍເອົາມືຂ້າງໜຶ່ງຈັບຂາ ແລະ ມືອີກຂ້າງໜຶ່ງ ອຸ້ມດ້ານຫລັງ ຂອງສັດປີກ ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະເຈາະເອົາເລືອດ ດຶງປີກຂ້າງໜຶ່ງ ມາທາງຜູ້ທີ່ຈະເຈາະເລືອດ (ຮູບທີ 1);
- ຊອກຫາເສັ້ນເລືອດດຳ ຢູ່ກ້ອງປີກ ເຊິ່ງຈະຢູ່ລະຫວ່າງ ກ້າມຂີ້ນສອງມັດ ຂອງກົກປີກ. ຕອນປາຍ ຂອງເສັ້ນເລືອດດຳຢູ່ກົກປີກ ຈະແບ່ງອອກເປັນສອງເສັ້ນຍ່ອຍ ມີລັກສະນະຄື ຮູບໂຕ V. ໃຫ້ສັງເກດ ເບິ່ງເສັ້ນເອັນສີຂາວ ທີ່ແລ່ນຜ່ານ ຮູບໂຕ V (ຮູບທີ 2);
- ເຊັດບໍລິເວນ ທີ່ຈະເຈາະເລືອດດ້ວຍຍອງຝ້າຍ ທີ່ຈຸ່ມເຫລົ້າ ອີທາໂນນ 70° ;
- ແທງປາຍເຂັມເຂົ້າດ້ານໃຕ້ ຂອງເສັ້ນເອັນສີຂາວ ແລ້ວແທງເຂົ້າຕົງຈຸດ ທີ່ເສັ້ນເລືອດແຍກອອກຈາກກັນ ເປັນຮູບໂຕ V ໂດຍແທງເຂັມຕາມທິດ ທາງການໄຫລ ຂອງເລືອດ. ຫ້າມແທງເຂັມເຂົ້າເລິກ ເກີນໄປ ແລະ ໃຫ້ລະວັງເສັ້ນປະສາດ ທີ່ຢູ່ດ້ານໃຕ້ເສັ້ນເລືອດ (ຮູບທີ 3).
- ເມື່ອປາຍເຂັມເຂົ້າໄປໃນເສັ້ນເລືອດແລ້ວ ໃຫ້ດູດເລືອດເຂົ້າມາໃນສະແລັງ ໂດຍການຄ່ອຍໆດຶງກ້ານ ສະແລັງອອກ ແລ້ວເລືອດກໍ່ຈະໄຫລເຂົ້າມາໃນສະແລັງ. ຖ້າເລືອດບໍ່ໄຫລ ໃຫ້ຄ່ອຍໆຍານກ້ານສະແລັງ ແລ້ວປັບທິດທາງ ຂອງເຂັມເລັກນ້ອຍແລ້ວດູດໃໝ່;
- ຕ້ອງມີຄວາມອົດທົນ ແລະ ດູດເລືອດຢ່າງນັ້ນມນວນ ເພາະເສັ້ນເລືອດ ຂອງສັດປີກເພາະບາງ ແລະ ແຕກງ່າຍ ແຕ່ຖ້າເສັ້ນເລືອດແຕກ ແມ່ນໃຫ້ເຈາະເລືອດ ຈາກປີກອີກຂ້າງໜຶ່ງ;
- ເມື່ອດູດເລືອດໄດ້ປະມານ 1.5-3 ມລ ແລ້ວໃຫ້ຖອດເຂັມອອກ ແລ້ວໃຫ້ເອົາຍອງຝ້າຍ ຈຸ່ມເຫລົ້າ 70° ບີບເສັ້ນ ເລືອດປ່ອນທີ່ຖອດເຂັມອອກ ປະໄວ້ປະມານ 30 ວິນາທີ ເພື່ອຫ້າມເລືອດ ແລະ ຂ້າ ເຊື້ອ;
- ດຶງກ້ານສະແລັງອອກຈົນສຸດ ແລ້ວວາງໄວ້ເທິງຖາດ ເພື່ອປ່ອຍໃຫ້ເລືອດກ້າມ (ຮູບທີ 4). ເມື່ອເລືອດ ກ້າມແລ້ວ ໃຫ້ໝາຍສະແລັງ ດ້ວຍລະຫັດຕົວຢ່າງ ຕາມທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນແບບຟອມເກັບຕົວຢ່າງ. ແລ້ວເຄື່ອນຍ້າຍ ໄປເກັບຕົວຢ່າງ ຢູ່ເຮືອນຫຼັງຕໍ່ໄປ;
- ເມື່ອທ່ານກັບໄປຮອດຫ້ອງການ ໃຫ້ປະເລືອດໃສ ໄວ້ໃນຖາດ ແລະ ວາງໄວ້ ຢູ່ທີ່ອຸນະພູມ ຫ້ອງ ຢ່າງໜ້ອຍ 12-16 ຊົ່ວ ໂມງ ເພື່ອໃຫ້ເລືອດໃສ ແຍກຕົວອອກ ຈາກເມັດເລືອດແດງ;
- ເມື່ອເລືອດໃສແຍກຕົວອອກ ຈາກເມັດເລືອດແດງດີແລ້ວ ໃຫ້ເກັບເລືອດໃສ ໃສ່ຫຼອດສຳລັບໃສ່ເລືອດໃສສະເພາະ ໂດຍການເປີດຝາຫຼອດ ແລະ ຖອດເຂັມອອກຈາກສະແລັງ ແລ້ວເອົາປາຍ ສະແລັງ ປ່ອນລົງປາກຫລອດເລືອດໃສ ແລ້ວໃຫ້ຄ່ອຍໆດັນກ້ານສະແລັງ ເຂົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເລືອດໃສໄຫລ ລົງຫຼອດ ລະວັງຢ່າງໃຫ້ເມັດເລືອດແດງ ໄຫລລົງໄປນຳ;
- ປິດຝາຫຼອດ ແລ້ວໝາຍຫຼອດດ້ວຍລະຫັດຕົວຢ່າງ ຕາມທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ ໃນແບບຟອມເກັບຕົວຢ່າງ;
- ໃຫ້ຮັກສາເລືອດໃສ ໄວ້ຢູ່ໃນອຸນະພູມ 4°C ຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ນຳສົ່ງຕົວຢ່າງ ໄປຫ້ອງວິໄຈພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກພາຍໃນ 48 ຊົ່ວໂມງ, ແຕ່ຖ້າບໍ່ສາມາດສົ່ງໄດ້ ພາຍໃນ 48

ຊົ່ວໂມງ ໃຫ້ ເກັບໄວ້ຢູ່ໃນອຸນະພູມ -20°C ແລ້ວນຳສົ່ງຫ້ອງວິໄຈ ໃຫ້ໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້;

2) ການເກັບຕົວຢ່າງສະວັບ.

ໃຫ້ຈົກຊອງສະວັບ ທາງດ້ານທີ່ບໍ່ມີຍອງຝ້າຍ ແລ້ວດຶງເອົາສະວັບອອກມາ, ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ປາຍດ້ານທີ່ມີຍອງຝ້າຍ ສຳຜັດກັບສິ່ງໃດໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້;

– ການເກັບຕົວຢ່າງສະວັບຈາກຫຼອດລົມ:

- ໃຫ້ຜູ້ຊ່ວຍໃຊ້ນິ້ວຊີ້ ແລະ ນິ້ວໂປ້ຄ່ອຍໆ ບີບປາກສັດປີກ ບໍລິເວນມູມ ປາກທັງສອງຂ້າງ ເພື່ອໃຫ້ສັດປີກອ້າປາກອອກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງ ດຶງລີ້ນສັດປີກ ອອກມາກໍ່ຈະເຫັນຮູເປີດ ຂອງຫຼອດລົມ ຢູ່ຕິດກັບກົກລີ້ນ. ອີກມືຂ້າງໜຶ່ງ ໃຫ້ຈັບກ້ານສະວັບ ແລ້ວເອົາດ້ານ ທີ່ມີຍອງຝ້າຍ ໄປຈຳທີ່ປາກ ຂອງຫຼອດລົມ ແລະ ລໍຖ້າໃຫ້ສັດປີກຫາຍໃຈ ເພື່ອໃຫ້ຮູຂອງຫຼອດລົມເປີດກວ້າງອອກ ແລ້ວໃຫ້ສອດສະວັບເຂົ້າໄປທັນທີ ແລ້ວໝູນກ້ານສະວັບໄປມາ ຫຼາຍໆຮອບ ເພື່ອໃຫ້ເຫຍື້ອເມືອກຂອງຫຼອດລົມ ຕິດກັບຍອງຝ້າຍໃຫ້ຫລາຍ ທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະ ຫຼາຍໄດ້ (ຮູບທີ 5);

- ການເກັບຕົວຢ່າງຈາກຮອຍຕໍ່ ລະຫວ່າງ ຄໍຫອຍ ແລະ ຜິ້ງປາກ ແມ່ນໃຫ້ສອດສະວັບດ້ານທີ່ມີ ຍອງຝ້າຍເຂົ້າໄປໃນຜິ້ງປາກ ແລ້ວຜັນສະວັບຫຼາຍໆຮອບໃຫ້ທົ່ວຜິ້ງປາກ ແລະ ບໍລິເວນກົກລີ້ນ (ຮູບທີ 7-8).

– ການເກັບຕົວຢ່າງສະວັບຈາກຮູທະວານ:

- ໃຫ້ສອດສະວັບ ດ້ານທີ່ມີຍອງຝ້າຍຕິດຢູ່ ເຂົ້າໄປໃນຮູທະວານ ຂອງສັດປີກ ໃຫ້ເລິກພໍສົມຄວນ ແລ້ວຜັນກ້ານຂອງສະວັບໄປມາ ປະມານ 3-4 ຮອບ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ເຫຍື້ອ ເມືອກຂອງລຳໃສ່ ຕິດກັບຍອງຝ້າຍໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ (ຮູບທີ 6);
- ໄຂຝາຫຼອດນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອອອກ ແລະ ເອົາສະວັບດ້ານທີ່ມີຍອງຝ້າຍຕິດຢູ່ໃສ່ເຂົ້າໄປປະມານ 3-4 ສ່ວນ ຂອງຄວາມສູງຂອງຫລອດ ແລ້ວຕັດ ຫຼື ຫັກກ້ານຂອງສະວັບຖິ້ມ (ຮູບທີ 9-10);
- ປິດຝາຫຼອດ ແລ້ວໝາຍເລກລະຫັດຫຼອດ ຕາມຕົວເລກ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແບບຟອມ ເກັບຕົວຢ່າງ;
- ຕົວຢ່າງສະວັບ ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ ໃນອຸນະພູມ 4°C ຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ຫ້ອງວິໄຈພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ພາຍໃນ 48 ຊົ່ວໂມງ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຖືວ່າເປັນຕົວຢ່າງ ບໍ່ມີຄຸນະພາບ.

10 ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ.

- 1) ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ H5N1 ແມ່ນ ເຊື້ອພະຍາດທີ່ສາມາດຕິດຄົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ອາດເຖິງແກ່ຊີວິດໄດ້;
- 2) ການໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງແບບຄົບຊຸດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງສູງ ໃນເວລາເຮັດວຽກ ຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ມີການປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ການໃສ່ແຕ່ຜ້າອັດປາກ ແລະ ດັງ ພຽງຢ່າງດຽວ ແມ່ນບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນຕົນເອງໄດ້;

- 3) ໃນເວລາເຮັດວຽກ ຢູ່ບ່ອນທີ່ມີການປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດ ຫລື ໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງ ແມ່ນ ຫ້າມກິນອາຫານ, ດື່ມນ້ຳ, ສູບຢາ ແລະ ໃຊ້ໂທລະສັບເດັດຂາດ;
- 4) ສຳລັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຮັບປະທານອາຫານຫວ່າງ, ສູບຢາ ຫຼື ເຂົ້າຫ້ອງນ້ຳ ແມ່ນ ໃຫ້ຖອດຊຸດ ປ້ອງກັນຕົນເອງອອກ ແລ້ວທຳການອະນາໄມ ແລະ ເຂົ້າເຊື້ອຕົນເອງເສຍກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງກິນອາ ຫານ, ສູບຢາ ຫຼື ເຂົ້າຫ້ອງນ້ຳ ຫຼັງຈາກສຳເລັດແລ້ວ ແມ່ນ ໃຫ້ໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງຊຸດໃໝ່ ເພື່ອເຮັດວຽກຕໍ່ໄປ.

11 ເອກະສານອ້າງອີງ.

- 3) OIE Terrestrial Animal Health Code (2006), Chapter 2.7.12. Avian Influenza.
- 4) ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ.

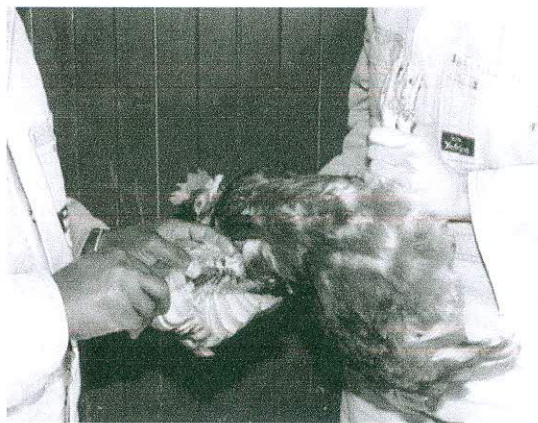
12 . ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

- 1) ແບບຟອມເກັບຕົວຢ່າງຈາກສັດປີກ (ເອກະສານຄັດຕິດ 2).

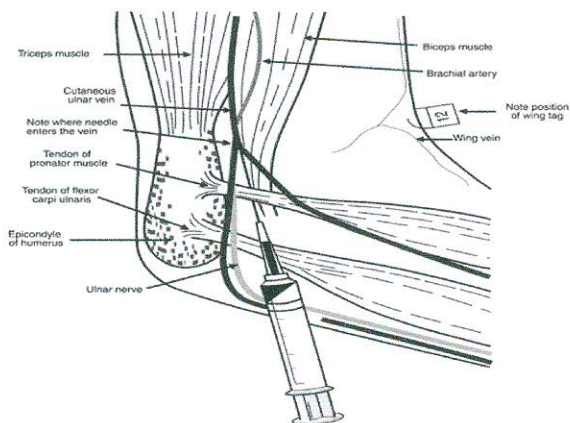
13 ຮູບພາບ.

ຮູບທີ 1. ການຈັບສັດປີກເພື່ອການເຈາະເລືອດ

ຮູບທີ 2. ການຫາເສັ້ນເລືອດ ແລະ ຕຳແໜ່ງ

ຮູບທີ 3. ການແທງເຂັມເພື່ອເຈາະເລືອດ

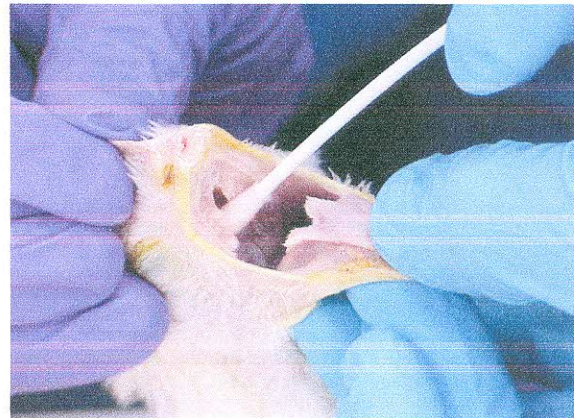
ຮູບທີ 4. ການວາງສະແລັງເພື່ອໃຫ້ເລືອດໃສ່ແຍກອອກ

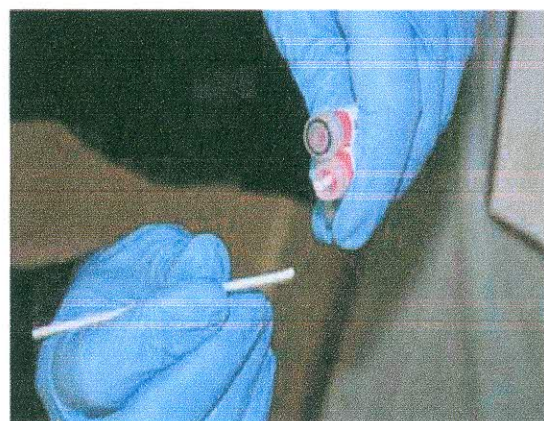
ຮູບທີ 5. ການເກັບສະວັບຫຼອດລົມ

ຮູບທີ 6. ການເກັບສະວັບກິ່ນ

ຮູບທີ 7-8. ການເກັບຕົວຢ່າງສະວັບຜິ້ງປາກ

ຮູບທີ 9-10. ການເອົາສະວັບໃສ່ຫຼອດນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອ ແລະ ການຫັກກ້ານສະວັບ

ພາກທີ V

ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ໃນການຂ້າທຳລາຍສັດປີກ

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.

ເພື່ອກຳນົດມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃນການຂ້າສັດປີກ ໂດຍສະເພາະ ການຂ້າໄກ່, ນົກກະທາ, ນົກກາງແກ, ເປັດ, ຫ່ານນ້ອຍ ແລະ ໄກ່ງວງ ດ້ວຍວິທີການເຮັດໃຫ້ຂີ້ຕໍ່ ລະຫວ່າງຫົວ ແລະ ກະດູກສັນຫຼັງສ່ວນຄໍທ່ອນທຳອິດ ເຄື່ອນອອກຈາກກັນ ໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກທີມງານຂ້າສັດປີກ ຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້.

ນຳໃຊ້ສຳລັບການກຳນົດ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ມາດຕະການຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະ ໃນການເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນທີ່ມີການລະບາດຂອງພະຍາດ, ການເລືອກສັດປີກ ເພື່ອຂ້າທຳລາຍ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການໃນການຈັບ ແລະ ຂ້າສັດປີກ, ການເຄື່ອນຍ້າຍຊາກສັດປີກ ໄປບ່ອນກຳຈັດຊາກສັດປີກ, ການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ຄວາມປອດໄພດ້ານຊີວະ ກ່ອນອອກຈາກບ່ອນທີ່ມີ ການຕິດເຊື້ອ.

3. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.

ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແມ່ນພະນັກງານຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງຂັ້ນແຂວງ, ພະນັກງານໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການຂ້າທຳລາຍສັດປີກ.

4. ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ.

ຫົວໜ້າທີມງານຂ້າສັດປີກ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດ ຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຫົວໜ້າທີມງານຂ້າສັດປີກ ຈະຕ້ອງເປັນພະນັກງານ ຂອງຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງແຂວງ ຫຼື ພະນັກງານ ຂອງໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ. ຫົວໜ້າທີມງານຂ້າສັດປີກ ຕ້ອງເປັນ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ໃນການອະທິບາຍ ແລະ ສາທິດຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການຂ້າສັດປີກ ດ້ວຍວິທີການ ເຮັດໃຫ້ຂີ້ຕໍ່ ລະຫວ່າງຫົວ ແລະ ກະດູກສັນຫຼັງສ່ວນຄໍທ່ອນທຳອິດ ເຄື່ອນອອກຈາກກັນ ໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງຕົນ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມມີການຂ້າທຳລາຍຕົວຈິງ.

5. ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ.

ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ ສຳລັບການຂ້າສັດປີກ ປະກອບດ້ວຍ:

- 1) ລົດໃຫຍ່ເພື່ອຂົນສົ່ງທີມຂ້າສັດປີກ ໄປບ່ອນຂ້າສັດປີກ;
- 2) ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງຄົບຊຸດ 2 ຊຸດ ຕໍ່ຄົນ ປະກອບດ້ວຍ:
 - ຜ້າອັດປາກ ແລະ ດັງ N95;
 - ແວ່ນຕາກັນຝຸ່ນ;

- ຖົງມືໜາ;
 - ເສື້ອຄຸມທັງຫົວ ແລະ ໂຕ;
 - ຜ້າຢາງກັນເປື້ອນ;
 - ເກີບໂບກ;
 - ຖົງຢາງສຳລັບໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງທີ່ໃຊ້ແລ້ວ;
- 3) ຊຸດອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືສຳລັບອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ 1 ຊຸດສຳລັບ 5 ຄົນ ປະກອບມີ:
- ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ;
 - ແພ້ບ;
 - ຊາມ;
 - ບູລິດສຳລັບຖູເກີບໂບກ.
- 4) ແບບຟອມສຳລັບບັນທຶກຈຳນວນສັດປີກ, ນ້ຳໜັກສັດປີກ ແລະ ຊື່ເຈົ້າຂອງສັດປີກ ທີ່ຈະທຳການຂ້າ ຄອບຄົວລະ 1 ແບບຟອມ ແລະ ຄວນມີສຳຮອງໄວ້ (ເບິ່ງເອກະສານຄັດຕິດ 1);
- 5) ປຶກຂຽນ 1 ກ້ານ ຕໍ່ທຶມ;
- 6) ຊິງ ທີ່ສາມາດຊັງນ້ຳໜັກໄດ້ ແຕ່ 0-60 ກິໂລ ຈຳນວນ 1 ໜ່ວຍ ຕໍ່ທຶມ;
- 7) ອາຫານ ແລະ ນ້ຳ ສຳລັບທຶມງານ ຂ້າ ແລະ ກຳຈັດຊາກສັດປີກ 1 ຊຸດ ຕໍ່ຄົນ;
- 8) ລົດຂົນສົ່ງຊາກສັດປີກ ອາດຈະເປັນລີ້ຍູ້ ທີ່ມີຄືງດຽວ, ລີ້ຍູ້, ລົດກະບະ ຫຼື ອາດເປັນລົດບັນທຸກຢ່າງໜ້ອຍ ຈຳນວນ 1 ຄັນ;
- 9) ຖົງໃສ່ຊາກສັດປີກ ທີ່ສາມາດກັນນ້ຳໄດ້ ແລະ ບັນຈຸສັດປີກທີ່ຈະຂ້າໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍ 10-15 ໂຕ ຂຶ້ນກັບຈຳນວນສັດປີກ ທີ່ມີພາຍໃນບ້ານ.

6. ທຶມງານຂ້າ ແລະ ກຳຈັດຊາກສັດປີກ.

- 1) ຫົວໜ້າທຶມງານຂ້າ ແລະ ກຳຈັດຊາກສັດປີກ ຂຶ້ນແຂວງ ແລະ ຂຶ້ນເມືອງ ຕ້ອງສາມາດນຳພາ, ອະທິບາຍ, ແລະ ຕິດຕາມ ການເຮັດວຽກຂອງທຶມງານຂອງຕົນ. ຫົວໜ້າທຶມ ຈະຕ້ອງເປັນພະນັກງານ ຂອງຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງແຂວງ ຫຼື ພະນັກງານຂອງໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດຂອງຫ້ອງ ການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ;
- 2) ທຶມງານຂ້າສັດປີກ ອາດແບ່ງເປັນຫຼາຍຈຸ ແຕ່ລະຈຸ ປະກອບດ້ວຍ 7 ຄົນ ຄື:
 - 2 ຄົນ ແມ່ນ ຮັບຜິດຊອບຈັບສັດປີກ;
 - 2 ຄົນ ແມ່ນ ຮັບຜິດຊອບຂ້າສັດປີກ;
 - 1 ຄົນ ແມ່ນ ຮັບຜິດຊອບບັນທຶກຈຳນວນ ແລະ ນ້ຳໜັກສັດປີກແຕ່ລະຊະນິດທີ່ຂ້າ;
 - 2 ຄົນ ແມ່ນຮັບຜິດຊອບກຳຈັດຊາກສັດປີກ.
- 3) ພະນັກງານຂັບລົດປະຈຳທຶມ ສຳລັບຂັບລົດນຳສົ່ງຊາກສັດປີກ ໄປບ່ອນກຳຈັດຊາກສັດ ຈຳນວນ 1 ຄົນ.

7. ຂັ້ນຕອນການຂ້າສັດປີກ.

- 1) ຕອນແລງຂອງມື້ກ່ອນການຂ້າສັດປີກ ຫົວໜ້າທຶມງານຕອບໂຕ້ໄວ, ຫົວໜ້າທຶມງານ ຂ້າສັດ

- ປົກ ແລະ ຫົວໜ້າທີມງານໂຄສະນາ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ສະມາຊິກພາຍໃນບ້ານ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດລະບາດ (ເຂດແດງ) ຮູ້ເຖິງແຜນການໃນການຂ້າສັດປົກ ແລະ ແຈ້ງຫາມບໍ່ໃຫ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປົກ ແລະ ໃຫ້ກັກຂັງສັດປົກຂອງຕົນ ໄວ້ໃນຄອກເທົ່ານັ້ນ.
- 2) ສະມາຊິກທີມງານຂ້າສັດປົກ ພ້ອມດ້ວຍອຸປະກອນເດີນທາງມາເຖິງບ່ອນທີ່ຕິດເຊື້ອ ຕາມເວລາທີ່ ນັດໝາຍເອົາໄວ້;
 - 3) ທີມຂ້າທຳລາຍ ຕ້ອງໄດ້ພົບກັບນາຍບ້ານ ແລະ ເຈົ້າຂອງສັດປົກ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ເຖິງຂອບເຂດ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຂ້າທຳລາຍ;
 - 4) ຫົວໜ້າທີມຂ້າສັດປົກ ຕ້ອງໄດ້ປຶກສາກັບເຈົ້າຂອງສັດ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ຢູ່ບ່ອນທີ່ຈະຂ້າສັດປົກ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈນຳກັນວ່າ ສັດປົກທີ່ຈະຂ້ານັ້ນ ໂຕໃດເປັນຂອງຜູ້ໃດ;
 - 5) ຫົວໜ້າທີມຂ້າສັດປົກ ເປັນຜູ້ກຳນົດເຂດທີ່ສະອາດ ສຳລັບໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງ ແລະ ເຮັດການສາທິດໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງຄົບຊຸດໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງໃນທີມ ເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງສ່ວນຄົນອື່ນ ທີ່ເຫຼືອນັ້ນ ແມ່ນ ໃຫ້ຕິດຕາມ ສັງເກດເບິ່ງ ຢ່າງໃກ້ຊິດ;
 - 6) ສະມາຊິກທຸກຄົນ ຕ້ອງໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງແບບຄົບຊຸດ;
 - 7) ຫົວໜ້າທີມຂ້າສັດປົກ ຕ້ອງກວດກາເບິ່ງວ່າ ສະມາຊິກຂອງຕົນ ໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງຖືກຕ້ອງດີແລ້ວ ຫຼື ບໍ່;
 - 8) ສະມາຊິກທີມຂ້າສັດປົກ ໃຫ້ແບ່ງອອກເປັນທີມງານຍ່ອຍ;
 - 9) ແຕ່ລະທີມງານຍ່ອຍຕ້ອງມີທີມງານຍ່ອຍ ຂອງທີມງານອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອເດີນທາງໄປນຳ;
 - 10) ແຕ່ລະທີມງານຍ່ອຍ ເດີນໄປຫາເຈົ້າຂອງສັດປົກແຕ່ລະຄອບຄົວ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສັດປົກຮູ້ວ່າ ສັດປົກ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກຂ້າ ແລະ ກຳຈັດ;
 - 11) ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂ້າສັດປົກ ຈະຕ້ອງຖືກກັນໃຫ້ອອກຫ່າງ ຈາກບໍລິເວນທີ່ມີການຂ້າສັດປົກ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ເຖົ້າ;
 - 12) ສະມາຊິກທີມງານຂ້າສັດປົກ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ຈັບສັດປົກ ໃຫ້ເລີ່ມລົງມືຈັບສັດປົກ ແລະ ນຳມາໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂ້າສັດປົກເປັນຜູ້ຂ້າສັດປົກ. ຫາມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງແບບຄົບຊຸດ ຈັບສັດປົກເດັດຂາດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນເຈົ້າຂອງສັດປົກ ຫຼື ເດັກນ້ອຍ. ການຈັບສັດປົກ ແມ່ນເປັນໜ້າທີ່ຂອງສະມາຊິກ ທີມງານຂ້າສັດປົກເທົ່ານັ້ນ;
 - 13) ຜູ້ຂ້າສັດປົກ ຈັບຂາທັງສອງຂ້າງຂອງສັດປົກທີ່ຈະຂ້າ ຮວບເຂົ້າກັນດ້ວຍມືຂ້າງໜຶ່ງ (ຮູບທີ 1) ແລະ ຜູ້ຂ້າສັດປົກ ຈັບຫົວສັດປົກ ໂດຍໃຫ້ຫົວສັດປົກ ຢູ່ລະຫວ່າງນິ້ວຊີ້ ແລະ ນິ້ວກາງ ຂອງມືອີກຂ້າງໜຶ່ງ (ຮູບທີ 1);
 - 14) ຈັບຂາໃຫ້ແໜ້ນ, ດຶງ ແລະ ບິດຄຳມາທາງຫລັງສັດປົກໂດຍໄວ ຈົນຄຳເຕືອຍ ເວລານີ້ໄກ່ຈະຕາຍ ແຕ່ອາດຈະມີການດື່ມ ໃນລະຍະໜຶ່ງ ບັນຫາທີ່ສຳຄັນ ບໍ່ຄວນດຶງແຮງໂພດ ເພາະຫົວໄກ່ອາດຈະຂາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເລືອດໄຫຼໃສ່ຜູ້ຂ້າ (ຮູບທີ 2);
 - 15) ເອົາສັດປົກທີ່ຕາຍແລ້ວ ໃສ່ຖົງເທື່ອລະໂຕ ແລະ ນັບພ້ອມ;
 - 16) ເມື່ອເອົາສັດປົກຊະນິດດຽວກັນ ໃສ່ຖົງເຕັມແລ້ວ ມັດປາກຖົງ ແລະ ຊ້ຽນນ້ຳໜັກ;

- 17) ບັນທຶກຈຳນວນສັດປີກ, ນ້ຳໜັກ ແລະ ຊື່ເຈົ້າຂອງສັດປີກ ໃສ່ແບບຟອມບັນທຶກຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດປີກ ແລ້ວໃຫ້ສະມາຊິກ ຂອງທີມງານຂ້າສັດປີກ ເຊັນສາມບ່ອນ ແລະ ເຈົ້າຂອງສັດ ປີກ ທີ່ຖືກຂ້າເຊັນສາມບ່ອນ. ສ່ວນທີ່ໜຶ່ງ ແມ່ນເອົາໃຫ້ເຈົ້າ ຂອງສັດປີກ ອີກສອງສ່ວນທີ່ເຫຼືອ ແມ່ນ ໃຫ້ນາຍບ້ານ ແລະ ຕົວແທນທີ່ມາຈາກຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ຫຼື ຫົວໜ້າ ທີມງານຕອບໂຕ້ໄວ ເປັນຜູ້ເຊັນ;
- 18) ເອົາຖົງໃສ່ສັດປີກຕາຍທີ່ເຕັມແລ້ວ ໃສ່ລົດເພື່ອລໍຖ້າຂົນສົ່ງ ໄປບ່ອນກຳຈັດຊາກສັດປີກຕໍ່ໄປ;
- 19) ຂົນສົ່ງຊາກສັດປີກທັງໝົດ ໄປຍັງບ່ອນກຳຈັດຊາກສັດປີກ ແລະ ເອົາຖົງສັດປີກ ລົງໃນຫຼຸມທີ່ ໂຮຍດ້ວຍປູນຂາວ ພາຍຫຼັງທີ່ເອົາລົງໝົດແລ້ວໃຫ້ໂຮຍປູນຂາວທັບອີກເທື່ອໜຶ່ງແລ້ວໃຫ້ປິດປາກ ຫຼຸມ, ເຮັດຮົ້ວອ້ອມ, ເຮັດປ້າຍຕິດໃສ່ (ເບິ່ງລາຍລະອຽດໃນມາດຕະຖານກ່ຽວກັບການກຳຈັດ ຊາກສັດປີກ). ການກຳຈັດຊາກສັດປີກແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທີມງານກຳຈັດຊາກສັດປີກ;
- 20) ທີມງານຂ້າສັດປີກ ຍ້າຍໄປຄອບຄົວໃໝ່ ທີ່ຢູ່ໃກ້ກັນ;
- 21) ສະມາຊິກທີມງານອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ໃຫ້ເຮັດການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ຢູ່ໃນບໍລິເວນ ທີ່ລ້ຽງສັດປີກ ຊຶ່ງຫາກຂ້າແລ້ວທັນທີ (ເບິ່ງລາຍລະອຽດ ໃນມາດຕະຖານກ່ຽວກັບການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ);
- 22) ເມື່ອຂ້າສັດປີກທັງໝົດແລ້ວໃຫ້ທີມງານຂ້າສັດປີກ ກັບໄປບໍລິເວນທີ່ສະອາດ ແລະ ຖອດຊຸດປ້ອງ ກັນຕົນເອງອອກຢ່າງຖືກຕ້ອງ ພາຍໃຕ້ການດູແລຢ່າງໃກ້ຊິດ ຂອງຫົວໜ້າທີມງານຂ້າສັດ ປີກ;
- 23) ປ່ຽນຖ່າຍ ແລະ ເອົາຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງທັງໝົດທີ່ໃຊ້ແລ້ວ ໃສ່ໃນຖົງຢາງສະເພາະ, ມັດປາກຖົງ ແລະ ສິດພິ້ນຢາຂ້າເຊື້ອດ້ານນອກໃຫ້ດີ ແລ້ວໃຫ້ນຳໄປຝັງພ້ອມກັບສັດປີກທີ່ຖືກຂ້າ ຢູ່ບ່ອນຝັງ ຊາກສັດປີກ;
- 24) ສະມາຊິກທີມງານຂ້າສັດປີກທຸກຄົນ ຕ້ອງອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອຕົນເອງ, ເກີບໂບກ ແລະ ຊຶ່ງຊ້ງ ດ້ວຍຕົນເອງ ພາຍໃຕ້ການຕິດຕາມ ຢ່າງໃກ້ຊິດ ຂອງຫົວໜ້າທີມງານຂ້າສັດປີກ;
- 25) ສະມາຊິກທຸກຄົນຂອງທີມງານກຳຈັດຊາກສັດປີກ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການອະນາໄມດ້ວຍຕົນເອງ ຕະ ຫຼອດເຖິງວັດຖຸອຸປະກອນທັງໝົດ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃນການຂ້າທຳລາຍ (ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນເກີບ ແລະ ຊຶ່ງຊ້ງ) ຄືກັນກັບຫົວໜ້າທີມນຳພາເຮັດ;
- 26) ນຳສົ່ງເອກະສານ.....
- 27) ປະຊຸມຖອດຖອນບົດຮຽນ.....

8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ

- 1) ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ H5N1 ແມ່ນ ເຊື້ອພະຍາດທີ່ສາມາດຕິດຄົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ອາດເຖິງແກ່ຊີວິດໄດ້;
- 2) ການໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງແບບຄົບຊຸດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງສູງ ໃນເວລາເຮັດວຽກ ຢູ່ໃນ ສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ມີການປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ການໃສ່ແຕ່ຜ້າອັດປາກ ແລະ ດັງ ພຽງຢ່າງດຽວ ແມ່ນບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນຕົນເອງໄດ້;
- 3) ໃນເວລາເຮັດວຽກ ຢູ່ບ່ອນທີ່ມີການປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງ ແມ່ນ ຫ້າມກິນອາຫານ, ດື່ມນ້ຳ, ສູບຢາ ແລະ ໃຊ້ໂທລະສັບ ເດັດຂາດ;

- 4) ສຳລັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຮັບປະທານອາຫານຫວ່າງ, ສູບຢາ ຫຼື ເຂົ້າຫ້ອງນັ້ ແມ່ນໃຫ້ຖອດຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງອອກ ແລ້ວທຳການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອຕົນເອງເສຍກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງກິນອາຫານ, ສູບຢາ ຫຼື ເຂົ້າຫ້ອງນັ້ ຫຼັງຈາກເສັດແລ້ວ ແມ່ນໃຫ້ໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງຊຸດໃໝ່ ເພື່ອເຮັດວຽກ ຕໍ່ໄປ;
- 5) ການຈັບ ແລະການຂ້າສັດປີກ ດ້ວຍການເຮັດໃຫ້ຂີ້ຕໍ່ ລະຫວ່າງ ຫົວ ແລະ ກະດູກສັນຫຼັງ ສ່ວນຄໍ ທ່ອນທຳອິດ ເຄື່ອນອອກຈາກກັນນີ້ ແມ່ນມີຄວາມອິດເມື່ອຍຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຢູ່ບ່ອນທີ່ມີອາກາດຮ້ອນ ແລະ ມີຄວາມຊຸ່ມຊື່ນສູງ;
- 6) ການຂ້າສັດປີກ ດ້ວຍວິທີການເຮັດໃຫ້ຂີ້ຕໍ່ ລະຫວ່າງ ຫົວ ແລະ ກະດູກສັນຫຼັງສ່ວນຄໍທ່ອນທຳອິດ ເຄື່ອນອອກຈາກກັນ ແມ່ນບໍ່ເໝາະສົມສຳລັບເປັດ ແລະ ທ່ານໂຕໃຫຍ່;
- 7) ການຂ້າສັດປີກ ດ້ວຍວິທີການເຮັດໃຫ້ຂີ້ຕໍ່ ລະຫວ່າງ ຫົວ ແລະ ກະດູກສັນຫຼັງສ່ວນຄໍທ່ອນທຳອິດ ເຄື່ອນອອກຈາກກັນ ແມ່ນ ເໝາະສຳລັບການຂ້າສັດປີກຈຳນວນໜ້ອຍ ຫຼື ການລ້ຽງແບບຄອບ ຄົວ. ວິທີການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ເໝາະສົມສຳລັບການລ້ຽງສັດປີກແບບເປັນຟາມ, ສູງສຸດການຂ້າດ້ວຍວິທີນີ້ສາມາດຂ້າໄດ້ພຽງ 80 ໂຕ/ຄົນ/ມື້.

9. ເອກະສານອ້າງອີງ

- 1) OIE Terrestrial Animal Health Code (2006), Chapter 2.7.12. Avian Influenza.
- 2) ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ.

10. ເອກະສານຄັດຕິດ

- 1) ແບບຟອມສຳລັບການບັນທຶກ ການຂ້າສັດປີກ (ເອກະສານຄັດຕິດ 5) ຕ້ອງໄດ້ຕື່ມ ໃຫ້ລະອຽດ ແລະ ຕ້ອງເກັບມ້ຽນໃຫ້ດີ ເພື່ອການຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍ.

11. ຮູບພາບ

ຮູບທີ 1. ການດຶງຄໍສັດປີກເພື່ອຂ້າ

ຮູບທີ 2. ການຈັບສັດປີກທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຂ້າ